

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Β' ΤΕΥΧΟΣ 58^{ον}

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1926

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Κύριον άρθρον

Ἐξωτερικὴ ἐβδομάς

Ἑσωτερικὴ ἐβδομάς

Οἰκονομολογικὴ ἐβδομάς

Στεφάνου Σκουλούδη

Ε. Δ. Κολοκοτσᾶ

Αἰγυπτιώτου

Κ. Βερροιοπούλου

Δημ. Σωτηρίου

Ἐγκλησις τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Ἀεροπορικῆς
Ἀμύνης

Ταγματάρχου Ντὲ Σιβριέ

Ἑπτὰ μηνῶν Πρωθυπουργία

Νέαι ἰδέαι

Ἀγγλία καὶ Αἴγυπτος

Ἡ ἐν Γερμανίᾳ κίνησις πρὸς μεταρρύθμι-
σιν τοῦ Τύπου

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν Δήμων καὶ
Κοινοτήτων τῆς Ἑλλάδος

Ὁ παγκόσμιος πόλεμος

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	Δραχ.	150
ΕΞΑΜΗΝΟΣ		75
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (γενικῶς)	£	1
ΑΜΕΡΙΚΗΣ	Δολλάρια	5

Ἐξάμηνιοι συνδρομαὶ ἐξωτερικοῦ καὶ τρίμη-
νοι ἐσωτερικοῦ δὲν γίνονται δεκταί.

— Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν ἰδιαίτερας
συμφωνίας.

— Τὰ ἐμβάσματα ἀπευθύνονται δι' ἐπιτα-
γῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν.

— Διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἀποστο-
λὴν τοῦ φύλλον ὁ π. κ. συνδρομητὰ παρα-
καλοῦνται ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Διεύ-
θυνσιν.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΑΣ 3

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥΧΟΙ ΤΑ ΔΙΑΘΕΣΙΜΑ ΜΕΤΡΗΤΑ ΣΑΣ

ΟΙ ΟΙΚΟΓΕΝΙΑΡΧΑΙ, ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ Κ.Λ.Π. ΤΑΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΣΑΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ

ΕΙΣ ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΔΡΧ. 200.000.000

ΛΞΙΑ ΕΚΑΣΤΗΣ ΜΕΤΟΧΗΣ ΔΡΧ. 250

ΜΟΝΟΝ ΟΥΤΩ ΘΑ ΑΠΟΚΤΗΣΩΜΕΝ ΔΡΟΜΟΥΣ, ΝΕΡΑ, ΦΩΤΙΣΜΟΝ, ΠΛΑΤΕΙΑΣ, ΛΙΜΕΝΑΣ

ΚΑΙ ΕΠΑΡΚΗ ΑΡΘΜΟΝ ΚΑΤΟΙΚΙΩΝ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΑΠΟ 15 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ-15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ Ε'Σ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

•Μηδείς άγνων Λογιστικήν εϊδίζω εις
τήν ιδιωτικήν και δημόσιαν οικονομίαν.

22ον ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΕΤΟΣ 1925-1926

ΕΜΠΟΡΙΚΗ & ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΩΗΝ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΗΣ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝ ΤΗ ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΕΜΠΟΡ. ΣΠΟΥΔΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΤΟΥ "ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ,"

ΤΕΤΡΑΤΑΣΙΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ συνδράζουσα προφορικήν διδασκαλίαν και άτομικήν
εργασίαν του σπουδαστού κατά νεώτατον παιδαγωγικόν σύστημα, χορηγούσα
πεννυχία 1) Στοιχειώδους Λογιστικής και 2) Ανωτέρας Λογιστικής και προς του-
τους παραδεδωκένουσα υποτροφίους διά τας προκηρυχθούσας εξετάσεις της
Ακαδημαϊκής Λογιστικής Εταιρείας της Ελλάδος, διαγωνιζομένους Τραπεζών,
εξετάσεις της Ανωτάτης Σχολής Εμπορικών Σπουδών κλπ. δι' Ειδικών Φρον-
τιστηρίων. **ΤΜΗΜΑΤΑ ΣΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ. ΝΥΚΤΕΡΙΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ**
ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ διά του Ευπορουπαλλήλου.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ κατ' οικον διά ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗΣ ΑΝΤΑ-
ΠΟΚΡΙΣΕΩΣ διά τους διαμένοντας εν Επαρχίαις.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΜΑΘΗΤΩΝ άρχονται από 1ης Σεπτεμβρίου

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΔΕΚΤΑΙ και ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ από 16ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Πρόγραμμα πέμπεται τφ αιτούντι : ΝΟΤΑΡΑ 68— εν Πειραιεί
Εξακολουθεί η έγγραφη συνδρομητών εις την Β' Σειράν Μαθημάτων Λογι-
στικής αντι Δραχ. 125. Εξεδίδονται ήδη τα δύο πρώτα τεύχη α' και β', δεινα
δίνονται μόνον εις τους συνδρομητάς.

ΕΤΟΣ Β.

1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1925

ΤΕΥΧΟΣ 58ον

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝ. ΜΑΛΛΟΣΗΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ἡ διαξαχθεῖσα κατὰ τὴν 24ην λή-
γοντος μηνὸς δημοτικὴ ἐκλογὴ κατέστησε
κατάδηλον τὴν ἀνάγκην τῆς ὑπὸ κοινὴν
διεύθυνσιν ἐνώσεως τῶν ἀντιβενιζελικῶν
δυνάμεων, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἄλλως τε ἀ-
γωνίζεται καὶ ἡ «Νέα Ἐποχὴ» ἀπὸ τῆς
πρώτης ἡμέρας τῆς ἐκδόσεώς της.

Καὶ ὁ βενιζελισμὸς πράγματι κατὰ τὴν
δημοτικὴν ἐκλογὴν ἐνεφανίσθη πολλα-
χοῦ ἀντιπροσωπευόμενος ὑπὸ πλειόνων
τοῦ ἐνὸς ὑποψηφίων. Ἦγωνίσθη ὁμοῦς
πανταχοῦ διὰ τῶν χρυσθέντων τοιούτων,
περὶ τοὺς ὁποίους ἀποκλειστικῶς συνε-
κεντρώθη τὸ Βενιζελικὸν πλῆθος. Ἀπέ-
ναντι δὲ τῆς τοιαύτης ἐνιαίας καὶ φανατι-
κῆς παρατάξεως ὁ ἀντιβενιζελισμὸς κα-
τήλθεν εἰς τὴν πάλιν τεμαχισμένον, ἀλ-
ληλομαχόμενον καὶ ὀλιγορῶν τοῦ βενι-
ζελικοῦ μετώπου διὰ ν' ἀσχοληθῇ περὶ
τοῦ ἐμφυλίου τοιούτου.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι παρὰ τὴν κατὰ τμησιν
ταύτην τῶν ἀντιβενιζελικῶν δυνάμεων, ἡ
νίκη ἀπέβη ὑπὲρ τῶν ὁμοφρόνων ὑπο-
ψηφίων εἰς τὰς πλείστας πόλεις τῆς Πα-
λαιᾶς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀντικῆς Μακεδο-
νίας καὶ γενικῶς εἰς ἐκείνους τοὺς Δή-
μους, ἐνθα τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν
ἔμεινεν ἀνεπηρέαστον ἐκ τῶν προσφυγι-
κῶν ψήφων καὶ τῶν συμπαρομαρτουςῶν
νοθειῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκ τῆς διαιρέσεως
ζημία δὲν ὑπῆρξε μικρά. Ἡ ἔκτασις δὲ
αὐτῆς δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ προσηκόντως
ἐὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἤδη δεδομένων ἀ-

ποτελεσμάτων ἀναμετρηθῇ τὸ μέγεθος
καὶ ἡ ἡθικὴ σημασία τῆς νίκης τὴν ὁ-
ποίαν θὰ ἐκέρδιζεν ὁ ἀντιβενιζελισμὸς
κατερχόμενος εἰς τὴν πάλιν ἐν ἐνιαίᾳ πα-
ρατάξει. Ὁ ἀντιβενιζελισμὸς θὰ ἦτο ἀπὸ
τοῦδε κύριος τῆς καταστάσεως. Ἡ δὲ
προσεχὴς βουλευτικὴ ἐκλογὴ θ' ἀπειτέλει
ἀπλῶς τὴν ἐπίσημον καὶ πανηγυρικὴν
κύρωσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν λαϊ-
κῶν δικαίων.

Δὲν πρόκειται ἤδη ν' ἀναζητήσωμεν
τὰς εὐθύνas τῆς διαιρέσεως. Οὕτε ἄλ-
λως τε εἶνε δικαιολογημένη οὐδ' ἡ ἐλα-
χίστη ἀπογοήτευσις ἐκ τοῦ ἀποτελέσμα-
τος τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, τὸ ὁποῖον
ἀπέδειξε περισσὴν ἀντιβενιζελικὴν δυνά-
μεων, ἔλλειπιν δὲ μόνον κοινῆς διευ-
θύνσεως.

Τὴν ἔλλειπιν δὲ ταύτην καλεῖται ἤδη
ν' ἀναπληρώσῃ συντόμως καὶ παραμερί-
ζων πάσας τὰς μικρολογίας τοῦ παρελ-
θόντος, ὁ ἀντιβενιζελικὸς πολιτικὸς κόσμος.
Ἡ περὶ τοῦτου ἀξίωσις τῆς ὁμόφρονος δη-
μοσίας γνώμης ἐκδηλοῦται πανταχοῦ ἐν ἐ-
πιτακτικῇ. Εἰς τὴν ἀξίωσιν δὲ ταύτην
πρέπει νὰ κύψωσιν οἱ πάντες ἐν τῇ συν-
αισθήσει καὶ τῶν εὐθύνων τὰς ὁποίας ἀ-
νέλαβον ἀπέναντι τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ
λαοῦ τοῦ ὁποῖον ἀντιποιοῦνται τὴν ἡγε-
σίαν καὶ τὴν ἀντιπροσώπευσιν, ἀλλὰ καὶ
τοῦ ἰδίου αὐτοῦ πολιτικοῦ συμφέροντος.

W

ΕΞΟΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Κατ' ἐπίσημον ἀνακρίνωσιν τοῦ Σερβικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑπεγράφη τὴν ἐσπερὰν τῆς 28ης τρεχ. ἐν Ἀγκύρᾳ Συνθήκη εἰρήνης καὶ Σύμβασις φιλίας μεταξὺ Γιουγκοσλαβίας καὶ Τουρκίας. Λεπτομέρειαι τοῦ περιεχομένου δὲν ἀνεκοινώθησαν καὶ ἐπομένως ἀγνοοῦμεν ἂν περιλαμβάνονται καὶ στρατιωτικοὶ ὅροι. Πάντως ἡ προσέγγισις αὕτη μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν δὲν δύναται ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον νὰ κριθῇ εἰμὴ μία ἐκδήλωσις τοῦ κρατοῦντος καθ' ὅλην τὴν Εὐρωπαϊκὴν φιλοδιατηρητικὸν πνεύματος.

Τὸ ἑλληνοβουλγαρικὸν ἐπεισόδιον χάρις τὴν ἔγκαιρον καὶ δεξιὰν παρέμβασιν τοῦ ἐνταῦθα Πρεσβευτοῦ τῆς Ρουμανίας κ. Λόγγα Ρασκάνο διευθετήθη ὅσον ἀφορᾷ τὴν στρατιωτικὴν του ἀποφίν. Ὁ Ρουμάνος διπλωμάτης προσέφερε αὐτοβόλους τὴν μετολάδῃσιν του, συνηργασθὲν μετὰ τῶν ἀρμοδίως ἐκπροσωποῦντων τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν ἐνταῦθα ἐπιτετραμμένον τῆς Βουλγαρίας καὶ ἐπέτυχεν καλὴν διατύπωσιν τῶν ὅρων καθ' οὓς θὰ ἡδύναντο νὰ ἐκκενωθῶσι τὰ ἐκατέρωθεν καταληφθέντα ἐδάφη. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάμιξιν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, πρὸς ἣν ἀνευ ἀντιρρήσεως ἐδέχθησαν νὰ προσφύγουν ἀμφότερα τὰ διαμαχόμενα μέρη, αἱ ἀνακοινώσεις περὶ τῶν σχετικῶν συνεδριάσεων ἀναφέρουν τὰ ἑξῆς: Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἀνεκοινώθησαν τὰ τηλεγραφήματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Βουλγαρίας, δι' ὧν τὰ Κράτη ταῦτα γνωστοποιοῦν ὅτι ἀποδέχονται τὴν πρόκλησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Μετὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην ὁ Προέδρεῦς κ. Μπριὰν ἐζήτησε νὰ δεδαιωθῇ παρὰ τῶν παρισταμένων ἀντιπροσώπων τῶν διαφερομένων Κρατῶν ἂν ὄντως κατέπαυσαν οἱ ἐχθροπραξίαι καὶ μετὰ τὴν καταφατικὴν ἐπὶ τοῦτου ἀπάντησιν, ἐζήτησε νὰ μάθῃ ἂν οἱ διαφερόμενοι εἶχον ἀπόφασιν νὰ διευκολύνουν τὴν ἐπὶ τόπου μεταβάσιν τῶν ὀρισθέντων ως διαιτητῶν ξένων ἀξιωματικῶν. Μετὰ τοῦτο, ἀνεκοινώθη τηλεγράφημα ἀγγέλλον τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐπελυούσης διὰ τῆς μεσολαδῆσεως τοῦ Ρουμάνου πρεσβευτοῦ προσωρινῆς συμφωνίας, ὃ δὲ κ. Μπριὰν διεπίστωσεν ὅτι ἐξεπληρώθησαν ἤδη μερικῶς οἱ παρὰ τοῦ Συμβουλίου ἀπαιτηθεῖσαι συστάσεις.

Ὁ κ. Μπριὰν, ὑπενομιζῶν τὴν ταχέως

προθεσμίαν τῶν 60 ὥρων, ἐντὸς τῆς ὁποίας ὄφειλον νὰ ἐκκενωθῶσι τὰ ἀμειβάτως καταληφθέντα ἐδάφη, ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι δὲν θὰ ἀφίετο ἀνευ ἀποτελέσματος ἡ παρέλευσις τῆς προθεσμίας ταύτης. Ἐνταῦθα δέον νὰ σημειωθῶσι δύο εὐγλωττοὶ καὶ δύο εἰλικρινεῖς παρατηρήσεις τοῦ κ. Μπριὰν, ὅστις δὲν ἐδίστασε νὰ ἀναγνωρίσῃ πρῶτον μὲν ὅτι οἱ κομιτατζήδες ἀποτελοῦν διηγετικὴν ἐστὶν τὰ ραχῶν καὶ ὅτι περὶ τῆς δράσεως αὐτῶν δέον νὰ ἐνεργηθῇ ἐπίσημος ἐρευνα ἀπὸ μέρους τῆς Κοινωνίας καὶ δεύτερον ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὐρέθη ἐν δικαίᾳ ἀμύνῃ. Δέον πρὸς τὴν νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀνέστηκεν εἰς τὸ ἀρμόδιον Τμήμα τὴν σύμβασιν ἐγγυητικῆς συμβάσεως μεταξὺ τῶν Βαλκανίων, τὸ σχέδιον τῆς ὁποίας θὰ ἀνακοινωθῇ εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς ἀντιπροσώπους κατὰ τὴν προσεχὴ σύνοδον τοῦ Δεκεμβρίου.

Ὁ βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας κηρύσσει τὴν ἐναρξιν τῆς νέας συνόδου τῆς Βουλγαρικῆς Βουλῆς ἐξεφώνησεν αὐτοπροσώπως τὸν καθιερωμένον βασιλικὸν λόγον τονίσας ὅτι ἡ Κυβέρνησις του προσπαθεῖ νὰ συνεχίσῃ ἀπαρεγκλίτως εἰς ὅλα τὰ ζητήματα τὴν αὐτὴν φιλειρηνικὴν πολιτικὴν. Ἀναφερόμενος μετὰ τοῦτο εἰς τὸ ἑλληνοβουλγαρικὸν ἐπεισόδιον ὁ βασιλεὺς Βόρις εἶπεν ὅτι μετὰ θλίψεως ἀναγκάζεται νὰ ἀναγγείλῃ τὴν ἐπιδρομὴν τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἐδαφός. Ἀλλὰ τὸ Βουλγαρικὸν ἔθνος διατηροῦν τὴν ψυχραιμίαν του εὐρίσκει τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαδηλώσῃ τὴν πεποιθήσιν του εἰς τὸ δικαίον τοῦ ἀφ' ἑνὸς καὶ εἰς τὸν ὅψηλόν προωρισμὸν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἀφ' ἑτέρου. Ἐξ ἰδιωτικῶν τηλεγραφημάτων ἐγνώσθη ὅτι ἡ βουλγαρικὴ δημοσιὰ γνώμῃ, ἀπεδέχθη εὐμενῶς τὰς γνωσθεῖσας ἀποφάσεις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς ληξιάσης ἐβδομάδος ἐξεδηλώθη ἐν Παρισίοις Κυβερνητικὴ κρίσις τοῦ ὑπουργείου Παινελεδὰ παραιτηθέντος πρὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς. Αἰτία προφανῆς τῆς ἐπελυούσης κρίσεως εἶνε ἡ ἀποτυχία τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τοῦ κ. Καγιώ, ἀποτυχόντος τόσοσιν εἰς τὸ ζήτημα τῶν μετὰ τῆς Ἀμερικῆς διαπραγματεύσεων ὅσον καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς σταθεροποιήσεως

ΕΞΟΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ διεξαγωγὴ τῶν Δημοτικῶν ἐκλογῶν κατὰ τὴν 25ην Ὀκτωβρίου συνέπεσε μὲ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως 1922 Ν. Πλαστήρα ὑπὸ τῶν ὁργάνων τῆς καταδιώξεως.

Δύο γεγονότα σημαντικῶς ἀντίθετα συνετελέσθησαν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην, γεγονότα πιστοποιοῦντα τὴν ἀνωμαλίαν ὑπὸ τὴν ὁποίαν τελεῖ ἀκόμη ἡ χώρα.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ πολιτικὸς κόσμος τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ἀπησχολημένοι μὲ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν, μία μερὶς πολιτικὴ ἀνέκουςα εἰς τὸν Βενιζελισμόν, σκευορεῖ κατὰ τοῦ Κράτους καὶ ὠθεῖ τὸν ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης ἀποδοκιμασθέντα ἀρχηγὸν τῆς Ἐπαναστάσεως 1922 Ν. Πλαστήραν εἰς τὴν ὁργάνωσιν ἀνατρεπτικῶν στάσεων καὶ μηχανορραφῶν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Οὕτως οἱ πολῖται ἐνῶ ἐπρόκειτο ἡσυχῶς ν' ἀσκήσουν τὰ πολιτικὰ τῶν δικαιώματα καὶ νὰ ἐκλέξουν τοὺς Δημοτικούς τῶν ἄρχοντας εὐρέθησαν πρὸ τῆς συλλήψεως τοῦ Πλαστήρα καὶ τῆς ἀπελάσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰταλίαν ἵνα οὕτω ματαιωθῶν τὰ σχέδια τοῦ Βενιζελισμοῦ.

Ἡ σύλληψις τοῦ Ν. Πλαστήρα ἐπετεύχθη τὰς πρωινὰς ὥρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς. Ὁργανα τῆς καταδιώξεως καὶ τμήματα τῆς «Δημ. Φρουρᾶς» περικυκλώσαν τὴν οἰκίαν τοῦ ἄλλοτε ὑπαλλήλου τῆς Δημοκρατίας ἐπὶ Μπενάκη καὶ Πάτση κ. Β. Τσοκοπούλου εἰς τὴν ὁδὸν Τσακάλωφ καὶ καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐφορούουν πρὸς σύλληψιν τοῦ ἐν αὐτῇ κρυπτομένου ἀρχηγοῦ τῆς Ἐπαναστάσεως 1922. Περὶ τὸ μεσονύκτιον ὁ Φρούραρχος καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Αστυνομίας μετ' ἄλλων ἀξιωματικῶν εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν, προσέβησαν εἰς ἐρεῦνας καὶ εἰήτησαν τὴν παράδοσιν τοῦ κρυπτομένου.

Οἱ ἐννοικοὶ ἠγνήθησαν ὅτι διαμένει ἐντὸς τῆς οἰκίας οὗτος, ἀργότερον ὁμοίως οἱ ὅπσις τῆς οἰκίας σκοποὶ παρετήρησαν ἀνδρῶπον κινούμενον ἐπὶ τῆς στέγης κλινομένης

τῆς τιμῆς τοῦ γαλλικοῦ φράγκου. Ἡ παρὰ τῆς οἰκίας οὗτος, ἀργότερον ὁμοίως οἱ ὅπσις τῆς οἰκίας σκοποὶ παρετήρησαν ἀνδρῶπον κινούμενον ἐπὶ τῆς στέγης κλινομένης

PROBUS

οἰκίας καὶ ἐκάλεσαν αὐτὸν νὰ παραδοθῇ. Ὁ Πλαστήρας εἰς ἀπάντησιν ἐπιροβόλησε τοῖς ἀνεπιτυχῶς, τέλος δὲ ἰδὼν τὸ ἀδιέξοδον ἐπανῆλθε εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Τσοκοπούλου καὶ παρεδόθη εἰς τὸν στρατηγὸν κ. Τσερούλην. Δι' αὐτοκινήτου μετεφέρθη εἰς Πειραιᾶ καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ναύσταθμον, τὴν πρωΐαν δὲ διὰ τοῦ «Λέοντος» ἀπηλάθη εἰς Ἰταλίαν.

Σχετικαὶ ἐπίσημοι πληροφορίαι βεβαιοῦν ταῦτα, πιστοποιοῦν δὲ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ συνωμοσίας καὶ αἱ κάτωθι ἀνακοινώσεις τοῦ Πολ. Γραφείου:

Εἰς τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἐδημοσιεύθη διαμαρτυρία διὰ τὴν δίωξιν τῆς ἐφημερίδος «Δημοκρατία», ἥτις κατὰ τὸ δημοσίευμα ἐδημοσίευσεν σχόλιον συμπαθείας διὰ τὸν Πλαστήραν.

Παραθέτομεν τὸ περὶ οὗ πρόκειται δημοσίευμα, τὸ ὁποῖον θὰ πείσῃ πάντας, ἂν πρόκειται περὶ συμπαθοῦς σχολίου ἢ προαναγοῦς ὁβριστικοῦ λιβέλλον ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως.

(Πράξις ἀσύττολος)

Ἐπιδιώκουσα ἀκατάσχετον ὁλοκληρώσιν τῶν σχεδίων τῆς ἡ «κατάστασις» τοῦ κ. Παγκάλου, ἐπροχώρησε χθὲς εἰς τὴν σύλληψιν καὶ ἀπέλασιν τοῦ ἀντιστρατήγου κ. Πλαστήρα. Διὰ νὰ τακτοποιηθῇ δ' ὥσάντι μὲ τὸν χὸν προεδροποιήσῃ τῆς συνειδήσεώς της—ἐάν εἶνε δυνατόν νὰ ἔχῃ ἀγαθὴν ἢ οὐρανὴν ποτε τριάντην—ἡ μάλλον, ἐκ συνεπειᾶς πρὸς τὸ πάθος τῆς, ἐγαλκνέσκει πρὸς δικαιολόγησιν τῆς ἀκατονομάστου πράξεώς της καὶ ἐν κίνημα. Συνελήφθη καὶ ἀπηλάθη ὁ Πλαστήρας διότι θὰ ἐκινῆεν κίνημα. Ὅπως ἀρχικῶς ἐδιώχθη διότι ἐφυγεν ἀπὸ τὴν πίσω πόρτα...

Τὰ ἀσύττολα ψεύδη, δὲν συνεκάλυψαν ποτὲ καμμίαν ἀνέντιμον πράξιν. Ἡ δίωξις τοῦ Πλαστήρα εἶνε ἐνέργεια ἀνοίκειος, ἐκνομος, κακούρης, ποταπῇ ὅπως τόσαι ἄλλαι, εἰς τὰς ὁποίας προβαίνει ἡ «κατάστασις» ὁδοῦμένη ἀπὸ τὸ ἀντιπολιτευτικὸν μένος, καὶ ἀπὸ τὰς χθαμαλὰς μαζίας αἰτίαι τὴν κατέχουσιν.

Ἔτσι θὰ τὴν κρίνῃ ἡ Κοινὴ Γνώμη καὶ ἡ ἱστορία.

Ἡ ἀντίκρισις ἔχει πλέον οὐχὶ ἀπλῶς ἐνδείξεις ἀλλ' ἀναμφισβητήτους ἀποδείξεις τὰς δημοφιλίας περὶ τῆς ἐνοχῆς τῶν εἰς συνωμο-

σίαν και στέλνουν αυτού του του Πλαστήρα και τινων δευτερευόντων συνεργατών.

Καθ' ἣν δὲ στιγμήν ἡ Κυβέρνησις ἐθετο χεῖρα διὰ τοῦ ἀβροτέρου δυνατοῦ τρόπου κατὰ τοῦ ἀρχιστασιαστοῦ καὶ τῶν συνεργῶν του οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐφημερίδος «Δημοκρατία» ἐναντίον τῶν ὁποίων ὑπάρχουν ἀναμφισβήτητα τεκμήρια ὅτι ἐνείχοντο εἰς τὴν κίνησιν ἀπειθολμήσαν νὰ δημοσιεύσουν τὸν ἀνωτέρω λιβέλλον ἐναντίον τῶν ἀρχῶν αἰτινες ἐπετέλεσαν στοιχειώδεις καθήκον ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Λαοῦ. Συνεπῶς μόνον κακόβουλος διαστροφή τῆς ἀληθείας δύναται νὰ λοχυριοθῇ ὅτι ὑπάρχει διὰ τοῦ Τύπου ἐκεῖ ἐνθα ὑπάρχει μόνον μετριοπαθεστάτη ἐνέργεια ἐναντίον κοινῶν στασιαστῶν καὶ συνωμοτῶν.

Ἐνῶ ἡ τοιαύτη πάλιν μεταξὺ παλαιοβενιζελισμοῦ καὶ τῶν περὶ τὴν Κυβέρνησιν στοιχείων ἐξακολουθεῖ, ἡ ἐνέργεια τῶν Δημοτικῶν ἐκλογῶν καὶ ἡ ἀποτυχία τῶν ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ ἰδίως ὑποψηφίων Δημάρχων κ. κ. Σπ. Μερκούρη καὶ Δ. Σκυλίτση ἐδημιούργητε νέαν διαίρεσιν μεταξὺ τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ στρατοπέδου. Οἱ περὶ τοὺς ἀποτυνόντας ὑποψηφίους πολιτικοὶ κύκλοι ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ κόμματος τῶν ἐλευθεροφρόνων ὡς διαιροῦντος τὸν ἀγῶνα καὶ προβαλόντος ἰδίους ὑποψηφίους Δημάρχους ἐν Ἀθῆναις καὶ Θύμῃ καὶ ἐν Πάτραις, ἤρχισε δὲ ἀγῶν ἐντονος ὑπὲρ τῆς ἐξώσεως τῶν ἀντιβενιζελικῶν στοιχείων κατὰ τὰς προσεχέας Βουλευτικὰς ἐκλογάς.

Ἡ διαίρεσις αὕτη, οὕτω ἀποτέλεσμα τῆς ἀτυχίας, ὀφειλομένης οὐχὶ εἰς τὴν ἀνάδειξιν διαφόρων ὑποψηφίων, ἀλλὰ εἰς τὴν ὑπαρξίν συμπαγούς ἐκλογικῆς μίξεως τῆς ὁλόκληρης δηλαδὴ τῶν προσφυγικῶν ψήφων, αἱ ὁποῖαι μονοπλευρῶς διατίθενται ἄνευ πολιτικῆς συνειδήσεως καὶ σκέψεως, ἐπέφερε νέον κλονισμόν εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην καὶ κατέστησε τὸ ἀντιβενιζελικὸν στρατόπεδον, πεδίον ἀντεγκλήσεων καὶ ἐπιθέσεων μεταξὺ ὁμοφρόνων.

Χαρακτηριστικὸν εἶνε ὅτι εἰς τὴν συζήτησιν περὶ διαίρεσεως ἀνεμίσθη καὶ ὁ κ. Π. Τσαλδάρης ἐκ μέρους τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καὶ ἀπήντησεν εἰς αὐτὸν ὁ κ. Θ. Νικολοῦδης διὰ τῆς «Πολιτείας», ὑπερασμ' νόμιμος τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων.

Κατὰ τὰς διεξαχθείσας δημοτικὰς ἐκλογὰς ἐξελέγη δήμαρχος Ἀθηναίων καὶ Ποδαρ-

δων ὁ κ. Σπ. Πάτσης διὰ ψήφων 22.500 περίπου, ἐπέλαχεν δὲ ὁ κ. Σπ. Μερκούρης διὰ ψήφων 14.300 καὶ ὁ κ. Ἀγγελος Κανελλόπουλος διὰ ψήφων 4.000. Εἰς τὸν Πειραιᾶ ἐξελέγη Δήμαρχος ὁ κ. Τ. Παναγιωτόπουλος διὰ ψήφων 12 χιλ. περίπου, ἀπέναντι τοῦ κ. Σκυλίτση συγκεντρώσαντος τὰς ψήφους τῶν γνησίων Πειραιέων καὶ ἀνελθούσας εἰς 9.500 περίπου. Τὴν νίκην εἰς τοὺς Δήμους Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἔδωκαν αἱ ψήφοι τῶν προσφύγων, οἵτινες προνομιακῶς ψηφίζοντες ἀνέτρεψαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν γνησίων Ἀθηναίων καὶ Πειραιέων. Κατὰ τοῦ κύρους τῶν ἐκλογῶν τούτων ὑποβάλλονται ἐνστάσεις ἐκ μέρους τοῦ κ. Μερκούρη καὶ τοῦ κ. Σκυλίτση.

Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην Δήμαρχος ἐξελέγη ὁ ὑποψήφιος τῶν ἐργατῶν καὶ προσφύγων κ. Μητῆς Πατριάρχης ὅστις ἠρνήθη ὅτι εἶνε κομμουνιστής.

Εἰς τὰς Πάτρας ἐξελέγη Δήμαρχος ὁ κ. Βλάχος συγγενὴς καὶ ἱατρὸς τοῦ ἀιμυνηστοῦ Δημητρίου Γούναρη. Ἡ Κυβέρνησις ἵνα μὴ ἀκρωθῇ ἡ ἐκλογή του, ὡς μὴ παραιτηθέντος ἐγκαίρως τῆς ὑποχρέσεως ἣν κατέχειν πρότερον ἐξέδωκε Ν. Δ. δι' οὗ θεωροῦνται ἔγκυροι πᾶσαι αἱ τοιοῦτου εἵδους ἐκλογαί.

Ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ Κράτους οἱ ἀναδειχθέντες Δήμαρχοι εἶνε ἀντιβενιζελικοὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, οἱ δὲ Κοινοτικοὶ Σύμβουλοι ἐξελέγησαν γενικῶς ἀντιβενιζελικοὶ κατὰ τόπους πᾶσι.

Ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν, ὡς ἐδήλωσε, τὴν προκήρυξιν ἐκλογῶν Νομαρχικῶν Συμβουλίων ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου. Αἱ ἐκλογαὶ αὗται εἶχον ὁρισθῇ συγχρόνως μετὰ τῶν Δημοτικῶν ἀλλ' ἀνεκλήθησαν διὰ τὸν Φεβρουάριον, ἵνα μὴ γίνῃ σύγχυσις μεταξὺ τῶν ἐκλογῶν. Ἦδη θὰ ὁρισθῶν ἐκτὸς τοῦ Δεκεμβρίου καὶ περὶ τὸν Ἰανουάριον θὰ γίνων ἐκλογαὶ τῶν Γερουσιαστῶν ἐπὶ τῶν Νομαρχικῶν καὶ Δημοτικῶν συμβουλίων. Μετ' αὐτὰς δὲ θὰ ἐνεργηθοῦν αἱ Κοινοτικαὶ ἐκλογαὶ τὴν 7ην Μαρτίου.

Τὸ Ἑλληνοβουλγαρικὸν ἐπεισόδιον τῶν συνόρων παρὰ τὸ Δεμίρ-Καπού ἐξακολουθεῖ ν' ἀπασχολῇ τὴν Κυβέρνησιν. Μετὰ τὸν φόνον τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ ὑπὸ τῶν Βουλ-

γάρων διετάχθη ἡ εισβολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ Βουλγαρικὸν ἔδαφος κατελήφθη τὸ Πετρίτσι καὶ ἄλλα χωριά. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἑθνῶν συνελθοῦσα ἤξιωσεν τὴν σύγχρονον ἐκκένωσιν τῶν ἐλληνικῶν καὶ Βουλγαρικῶν ἐδαφῶν ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων στρατευμάτων. Ἦδη ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ἀ-

πεχώρησεν ἐκ Βουλγαρίας ἀνεκατελήφθη δὲ καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔδαφος ὡς καὶ τὸ 69ον φυλάκιον ἀπομακρυνθέντων τῶν Βουλγάρων. Διεξάγεται νῦν διπλωματικὴ συζήτησις πρὸς κανονισμόν τῶν ἐθνητῶν πρόκειται δὲ νὰ σταλῇ καὶ διεθνὴς ἀναγκυτικὴ ἐπιτροπὴ πρὸς τοῦτο.

ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

25—31 Ὀκτωβρίου.

Οἱ «Τάξις» ἐδημοσίευσαν ἀπάντησιν τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος σχετικῶς πρὸς τὰ παρ' αὐτῶν δημοσιευθέντα ἄρθρα ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς νομισματικῆς πολιτικῆς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς. Ὁ κ. Διομήδης ἐν τῇ ἀπαντήσῃ του ταύτῃ ὑπεραμύνεται τῆς πολιτικῆς τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἐπιμένων ὅτι ἡ τελευταία πτώσις τῆς ἀξίας τῆς δραχμῆς δὲν προήλθεν ἐκ κακῆς πολιτικῆς ἀλλ' ἐκ τῶν μεγάλων ἀγορῶν συναλλάγματος διὰ τὴν προμήθειαν εἰδῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐκφράζεται δὲ γενικῶς μὲ ἀισιοδοξίαν διὰ τὸ οἰκονομικὸν μέλλον τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ἀπάντησις αὕτη τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀρκετὰ ἐκτενὴς καὶ βασίζεται ἐπὶ συγκεκριμένων στοιχείων καὶ ἀριθμῶν.

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ προσωρινὴ κατάστασις τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους διὰ τοὺς 4 πρώτους μῆνας (1 Ἀπριλίου—31 Ἰουλίου) τῆς τρεχούσης χρήσεως, ἐμφανίζει τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα:

Ἐπὶ ποσοῦ προϋπολογισθέντων γενικῶν ἐσόδων κατὰ τὴν τρέχουσαν χρῆσιν 1925—26 ἐκ δρχ. 7.020.400.868 ἐδεδαίωθησαν μὲν κατὰ τὸ ὡς ἄνω χρονικὸν διάστημα τῶν τεσσάρων πρώτων μηνῶν 1.990.543.472.05 δρχ.

εἰσπράχθησαν δὲ ἐν ὅλῳ παρὰ τῶν ταμείων τοῦ κράτους 1.677.880.164.30 δρχ. Ἐπομένως ὑπολείπονται ὡς εἰσπρακτέα ὑπόλοιπα δρχ. 312.763.307.75.

Κατὰ τὸ αὐτὸ διάστημα ἐκ τῶν προϋπολογισθέντων γενικῶν ἐξόδων τοῦ κράτους ἐκ δρχ. 7.020.400.868 καὶ ἐναντι τῶν ἐκ δρχ. 3.145.178.190 ἀναληφθεισῶν ὑποχρεώσεων τοῦ τετραμήνου τὰ ἐνταλθέντα κατὰ τὸ τετράμηνον τοῦτο ἐξόδα ἀνῆλθον εἰς δρχ. 1.555.376.371.

Ἡ Κυβέρνησις ἐπανήρχει τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς συνάψεως νέου προσφυγικοῦ δανείου. Ἀπεφασίσθη νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ σύναψις συμπληρωματικοῦ δανείου ἐκ 5 ἐκατομμυρίων λιρῶν.

Ἡ συναλλαγματικὴ κίνησις τοῦ λήξαντος ἐπταήμερου διετηρήθη σταθερὰ εἰς τὰ νέα ὀφηλὰ ἐπίπεδα ἅτινα ἐδημιουργήθησαν τελευταίως. Δέον νὰ ἀναμένεται χαλάρωσις τῶν τιμῶν, καθόσον εἰς τὰς σημερινὰς τιμὰς θὰ παρουσιασθῇ συνάλλαγμα πρὸς πώλησιν. Ἐξ ἄλλου ἡ σχετικὴ ἡρεμία τῆς ἐσωτερικῆς πολιτικῆς καταστάσεως μετὰ τὴν τελευταίαν ἐκτασιν τῶν ἀνησοχῶν θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀναχαίτησιν τῶν ἀθρόων καὶ μεγάλων ἀγορῶν συναλλάγματος.

Τ.

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ)

ΕΠΤΑ ΜΗΝΩΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΑ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ.—ΑΙ ΠΙΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.—Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.—ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ.—ΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

(Συνέχεια της συνεντεύξεως).

Καὶ μήπως δὲν ἀντιπροσωπεύει ἡ Κυβέρνησις, ἀπὸ τῆς πύλας τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς, καὶ μήπως δὲν λέγετε κατωτέρω, ὅτι ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἠθέλησε τὰς ὑποχρεώσεις τῆς; Ἀλλὰ τοιαῦτα ἔγγραφα καὶ τοιαῦτα παραπονα, ἐξηκολούθησεν ὁ Πρόεδρος, προφανῶς ἐπιδιώκων νὰ καταπραΰνη τὴν ἐξαψιν μεθ' ἧς αἱ Κυβερνήσεις καὶ δὲν τὰ θεωροῦν ὁριστικά. Ἐπεθύμουν νὰ ἴδω, Κύριε Πρεσβευτᾶ, εἰπον, ὁποῖαν ἐκφράσιν θὰ εἶχε τὸ πρόσωπον τοῦ κ. Σοσσένο ἢ τοῦ Σέρ Φεδουάρδου Γκρέϋ, ἐὰν ἐλάμβανον ἔγγραφο ὡς τοῦτο ἐδῶ (καὶ πάλιν τὸ ἀπέριψα μεθ' ὁρμῆς). Τοιοῦτο ἔγγραφο, ἐξηκολούθησα μόνον τὴν προτεταμένην διακοπὴν σχέσεων ἐπιτρέπεται νὰ δοθῇ—ἐκτὸς ἐὰν ἐννοήται, Κύριοι, ὅτι μοὶ δίδετε τελεσίγραφον.—Ὅχι, ἀνέκραξαν πάντες οὐδαμῶς εἶνε τελεσίγραφον, καὶ εἶτα πάλιν ὁ πρέσβης τῆς Ρωσίας ἀπεπαρήθη μετὰ ζήλου νὰ μὲ πείσῃ ὅτι τὸ ἔγγραφο δὲν εἶνε ὁριστικόν. Ὅταν ἀτελείωσεν, ἀπῆντησα ξηρῶς σὰς ἐδήλωσα ὅτι δὲν τὸ δέχομαι. Καὶ ἡ συνέντευξις ἐληξε τὴν 9 1/2 μ. μ.

Στ. Σκουλούδης

Τῇ 3 Δεκεμβρίου 1913

Ὁδηγίαι δοθεῖσαι τῷ κ. Ν. Πολίτῃ, διὰ τὴν μετὰ τοῦ Πρεσβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας σημερινὴν συνέντευξίν του.

Κατόπιν τῆς χθεσινῆς συνομιλίας μετὰ τῶν τεσσάρων Πρεσβευτῶν τῆς Συνεννόσεως ἐθεώρηται καλὸν νὰ ἀναβῇ εἰς τὸν κ. Πολίτην, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνακοινώσεως πληροφορίας τινὸς ζητηθείσης ὑπὸ τοῦ Προ-

σβευτοῦ τῆς Ἀγγλίας, νὰ ἴδῃ τοῦτον καὶ ἀναφερόμενος καταλλήλως εἰς τὰ χθὲς λαβόντα χώραν, νὰ τῷ παραστήσῃ τὴν δυσφορίαν μου ἐπὶ τῇ θέσει, τὴν ὁποῖαν ἡ δυσπιστία καὶ ἡ ἀκατάληπτος ἔλλειψις δικαιοσύνης ἐκ μέρους τῶν Μ. Δυνάμεων ἐδημιούργησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν χώραν, συνάμα δὲ καὶ τὴν λύπην μου ὅτι αἱ ὑποδεέστεραι ἀρχαὶ τῆς Συνεννόσεως, εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ τμήματα τῆς χώρας, ἀνεξετάστως καὶ ἀνεξέλέγκτως διαβιβάζουσι πρὸς τὰς Κυβερνήσεις τῶν πληροφορίας δυσμενεῖς καθ' ἡμῶν καὶ ἐστερημέναι ἀκριβεῖς, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων καὶ ὁ κ. Briand μετῆλθε χθὲς πρὸς τὸν κ. Ρωμάνον, σχετικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ τῶν Σέρβων εἰς Κορυτσᾶν, καὶ τὸ ζήτημα τοῦ προσωπικοῦ τῶν σιδηροδρόμων Θεσσαλονίκης, γλώσσαν, ἥτις μᾶς ἐπέτλησε καὶ μᾶς ἐθλίψε, τόσῳ διότι προήχεται ἐκ μέρους τοῦ κ. Briand, ὅσο καὶ διότι ἐστηρίχθη ἐπὶ ἀνακριβῶν πληροφοριῶν. Ἐπανειλημμένως μέχρι τοῦδε ἀρήκαμεν τὴν Συνεννόσιν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι, μὴ ἔχοντες τὴν δύναμιν ν' ἀντιταχθῶμεν εἰς τὰς διαφορὰς αὐτῆς ἀπαιτήσεις, εἰμεθα ἡναγκασμένοι νὰ περιοριζώμεθα ἐκαστοτε εἰς ἀπλᾶς διαμαρτυρίας, ἀλλὰ πράττομεν τοῦτο ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ ζητῇ ἡ Συνεννόσις τὴν ταπείνωσιν καὶ τὴν ἀτίμωσιν τοῦ Κράτους, τὸ ὁποῖον αὐτὴ αὐτὴ συνετέλεσεν ὅπως ἀνακηρυχθῇ αὐτοτελὲς καὶ ἀνεξάρτητον. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ ὀφιστάμενος πόλεμος θὰ λήξῃ μίαν ἡμέραν, καὶ τὰ ἀναταρασσόμενα σήμερον ἐθνη ταχέως ἢ ἀργὰ θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν τροχίαν τοῦ εἰρηνικοῦ βίου. Τοῦτου δοθέντος, διατὶ ὁ Sir Francis δὲν λαμβάνει ὑποψίαν, ὅτι, ὅσο ἀσθενὴς καὶ ἀν ἦνε ἡ Ἑλλάς, ὅσο ποσοτικῶς εὐκαταφρόνητος καὶ ἀνφαίνεται τώρα, δύναται ὅμως ἐν καιρῷ εἰρήνης νὰ ἦνε, ὡς ἐκ τῆς γεωγραφικῆς αὐτῆς θέσεως χρήσιμος παράγων εἰς τὰ Ἀγγλικά συμφέροντα ἐν τῇ ἀνατολικῇ Μεσογείᾳ, καὶ διατὶ αὐτὸς δὲν ἀποκροῦει τὴν ἀδεξίαν πολι-

τικὴν ἄλλων συναδέλφων του, ἥτις οὐδὲν ἄλλο μέχρι τοῦδε ἔσχεν ἀποτέλεσμα εἰμὴ τὴν δηλητηρίασιν τῆς λαϊκῆς συνειδήσεως καὶ τὴν ἀγανάκτησιν τῆς χώρας κατὰ τοιούτων καὶ τοσοῦτον ἀδίκων πιέσεων. Ἀποτεινόμεθα πρὸς αὐτὸν, διότι αὐτὸς πλείονον τῶν ἄλλων ἔζησε μετὰ ἡμῶν, αὐτὸς μᾶς γνωρίζει καλλίτερον τῶν ἄλλων, καὶ αὐτὸς καλλίον παντὸς ἄλλου εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμᾷ τὰς ζωηροτάτας συμπαθείας τοῦ λαοῦ μας πρὸς τὴν πατρίδα του.

Στ. Σκουλούδης

Συνδιάλεξις τοῦ κ. Νικ. Πολίτου μετὰ τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας, Πέμπτη 3]16 Δεκεμβρίου 1913.

Μετὰφρασις
Κύριε Πρόεδρε,

Ἐποφελγηθεὶς ὑπηρεσιακῆς τιμῆς ὑποθέσεως μετέδην σήμερον μετὰ μεσημέριαν παρὰ τῷ Σέρ Φράνσις Ἑλλιστ, ὅπως συνομιλήσω μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς καταστάσεως, κατὰ τὰς ὑμετέρας δὲ ὁδηγίας μετῆλθον πρὸς αὐτὸν γλώσσαν τοιαύτην:

«Εὖρον χθὲς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συμβουλίου τόσῳ ἡγανακτισμένον καὶ ἐξωρισμένον ἐπὶ τῷ συλλογικῷ διαβήματι, εἰς τὸ ὁποῖον μετὰ τῶν συναδέλφων σας εἶχετε προβῇ, ὥστε ἐνόμισα καθήκον νὰ ζητήσω ὅπως μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ σὰς ἐπισκεφθῶ, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ποιήσωμαι ἐκκλησίαν εἰς τὴν διπλωματικὴν ὑμῶν πείραν καὶ τὴν μεγάλην λεπτότητα, ὅπως ἀποβλέψῃτε μεθ' ἡρεμίας εἰς τὴν λίαν περιπλεγμένην, κατὰ τασιν, ἐν ἣ διατελοῦμεν, καὶ νὰ σὰς ἐρωτήσω, ὑπὸ τύπον καθαρῶς φιλικὸν καὶ ἰδιωτικόν, ποῦ βαίνομεν; Εὐρισκόμεθα πράγματι ἐπὶ κακίστης κατωφερείας. Αἱ Δυνάμεις τῆς Συνεννόσεως μοὶ φαίνονται ἐνεργοῦσαι ὑπὸ τὸ κράτος ὑπερμέτρου νευρικότητος ἐνεκα τῆς ὁποίας λησμονοῦσι τοὺς στοιχειωδετέρους κανόνας τῆς εὐθύτητος. Λέγων τοῦτο ὑπαινίσσομαι κυρίως τὴν γλῶσσαν, ἣν μετῆλθε χθὲς πρὸς τὸν κ. Ρωμάνον ὁ κ. Μπριανὸς, ἐν σχέσει πρὸς τὸ προσωπικὸν τῶν σιδηροδρόμων, καὶ τὸν δῆθεν ἀφοπλισμὸν τῶν Σέρβων ἐν Κορυτσᾷ, δὲν ἐδίδισσε νὰ ὀνειδίσῃ τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ ἀδειήσῃ ὑποσχέσεως δοθείσης. Ἡ μομφὴ ἦτο εἰς ἀκρον βαρετα, καὶ διατελῶ ἐν ἐκπλήξει, πῶς ἀνὴρ μετρημένος ὡς ὁ κ. Μπριανὸς, ἡδυνήθη,

ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀποδείξεως, νὰ σφενδονίσῃ τοιαύτην κατηγορίαν ἐναντίον χώρας φιλικῆς. Διότι, ἐπὶ τέλους, καὶ ἐπὶ τῆς μιᾶς καὶ ἐπὶ τῆς ἐτέρας ὑποθέσεως δύναται εὐσυνειδήτως νὰ σὰς διαβεβαιώσω ὅτι οὐδὲν διεπράξαμεν ἐπιλήψιμον».

Ἀφρὺ δὲ διηγῆθην πρὸς τὸν Πρεσβευτὴν τὰ λαβόντα χώραν εἰς τοὺς σιδηροδρόμους, καὶ τί ὁ Διοικητὴς Ἰωαννίνων ἐτηλεγράφησε σχετικῶς πρὸς τὸν ἀφοπλισμὸν τῶν Σέρβων ἐν Κορυτσᾷ, προσέθηκα:

«Εἰμι πεπεισμένος, ὅτι, διὰ βραδύτερον, τῆς ψυχραιμίας ἐπανερχομένης, ἐξετασθῶσι μετὰ γαλήνης πάντα ταῦτα τὰ περιστατικά, θὰ αἰσθανθῶσι αἰσχύνῃν ὅσοι, πιστεύσαντες εἰς ἀπλᾶς πληροφορίας παρουσιασθείσας ὑπὸ ἐνὸς Σέρβου διεγερμένους καὶ ὑπὸ ἐνὸς Γάλλου τυχοδιώκτου, ὀνόματι Delaunay, ἐσπευσαν νὰ διατυπώσουν τὴν ὕβριστικωτέραν καὶ συνοφαντικωτέραν τῶν κατηγοριῶν κατὰ χώρας, τῆς ὁποίας τὸ μόνον πταῖσμα εἶνε ὅτι εἶναι ἀδύνατος!»

Εἶτα ἀνέπτυξα λεπτομερῶς ὅσα ἐν ταῖς ὑμετέροις ὁδηγίαις ἀναφέρετε. Ὁ Σέρ Φράνσις Ἑλλιστ ἤκουε μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ μετὰ προφανοῦς στενοχωρίας. Μὲ ἡρώτησεν: Ἀλλὰ τί δύναται νὰ πράξω;

«Δύνασθε, ἀπῆντησα, νὰ χρησιμοποιήσῃτε τὴν ἐπιρροήν σας ἐπὶ τε τῶν συναδέλφων σας καὶ ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεώς σας, ὅπως ἡ κατάστασις ἐξετασθῇ μετὰ πλείονος γαλήνης, διότι πέποιθα ὅτι μία ἀντικειμενικὴ ἐξέτασις τῶν συμβαινόντων ἠδὲλε διασκεδάσει πολλὰς προκαταλήψεις, πολλὰς δυσπιστίας, καὶ ἠδὲλεν ἐπιτρέψῃ ὅπως, καθιστάμενοι δικαιότεροι πρὸς τὴν χώραν ταύτην, διατηρήσῃτε ὀλόκληρον τὴν συμπάθειάν της».

Ὁ Σέρ Φράνσις ἐτερομάρτυσε τὴν συνομιλίαν ἡμῶν διδοὺς τὴν ῥητὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι θέλει πράξῃ τὸ δυνατόν παρὰ τε τοῖς συναδέλφοις τοῦ καὶ παρὰ τῇ Κυβερνήσει του, ὅπως ἐπέλθῃ χαλάρωσις καὶ φιλικὴ τις λύσις πασῶν τῶν ἐρισταμένων δυσχεριῶν.

Στ. Σκουλούδης.

Συνομιλία μετὰ τοῦ Πρέσβεως τῆς Τουρκίας Chabib Kemaly Bey τὴν 11 Δεκεμβρίου 1913.

Ὁ πρέσβης μοὶ εἶπεν, ὅτι ἡ Μουσουλμανικὴ Κοινότης τῆς Καβάλλας διατελεῖ ἐν ἀ-

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΝ

ΠΑΛΑΙΑΙ ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ

Β'.

Ἡ πλήρης ἀνάπλασις ἡ ἀνασύνταξις ἡμῶν ἐπὶ τῷ ἀντικειμενικῷ σκοπῷ τῆς καταπολέ-
μησης καὶ ἐκμηδενίσεως τῆς κρατοῦσης νῦν
πολιτικῆς φατρίας δὲν θὰ εἶνε δυνατὴ, ἐὰν
μὴ ἀντιτάξωμεν ἡμεῖς κατὰ τοῦ κακοῦ
καὶ εἰλικρινῆ συνεννόησιν, ἐὰν μὴ, παραι-
καὶ συστήματος τῆς βίας καὶ αὐθαριστείας, ὅπερ
ἐφήρμοσαν οἱ ἀντίπαλοι ἡμῶν, τὴν πλήρη
καὶ εἰλικρινῆ συνεννόησιν, ἐὰν μὴ, παραι-
τούμενοι τῶν συνήθων μεθόδων τοῦ ἐν Ἑλ-
λάδι πολιτεύεσθαι, ἐγκλωπώμεν νέας ἀρχὰς
καὶ νέας ἰδέας. Τὸ μὴ βιοποριστικῶς καὶ διὰ
ἐμπορικῶς πολετεύεσθαι, τὸ μὴ δημοκοπεῖν
ἢ ἐλλειψίς κενοδόξου ἀρχομανίας, ἡ κατάρ-
γησις τοῦ πολιτικοῦ ψεύδους, ἡ ἐν μείζονι
μοίρᾳ θέσις τῆς φιλοπατίας τῆς φιλοδο-
ξίας τὸ μὴ περιορίζειν τὴν ὁμολογίαν τῆς
Ἀληθείας, τὸ ἐν τῇ ἐμπροσθέν πολιτικῇ
καὶ ἐν τῇ ἀσκήσει ταύτης ἐκτελεῖν τὰ τῷ
λαῷ ὑποσχέμενα, ἡ μὴ περιφρόνησις ἐ-
κκοινῆς γνώμης ἄλλ' ἢ ψυχολογικῆ ταύτης ἐ-
κκοινῆς ἐπὶ τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Ἰδοὺ αἱ ἀλ-
λως εὐνόητοι καὶ πασίγνωστοι γενικαὶ ἀρχαὶ
αἵτινες κοθ' ἡμᾶς, θ' ἀγάγωσι τοὺς πάντας
ὑπερ ἡμῶν καὶ θὰ ἔχωσιν ἄμεσον ἀκολου-
θίαν τὴν πολιτικὴν ἡμῶν νίκην. Ἀλλὰ πρὸς
τοιαύτην τινα νεωτερίζουσαν διάνοησιν καὶ
ἰδεολογίαν καὶ πρὸς ἐμπρακτον ἐφαρμογὴν
τούτων ἀνάγκη νὰ ὁμολογηθῇ ἐκ τῶν προ-
τέρων ὑπὸ πάντων ἡ ἀνάγκη τῆς ἐλευθέρως
ἐν γόρῳ καὶ χρόνῳ κινήσεως καὶ ἄνευ ὑστε-
ροβουλίας καὶ ἰδεοτελείας καὶ ἡ εἰλικρινῆς
ἠθικῆς ἀρωγὴ πάντος, οἷον οὐδέποτε ἐμφορου-
μένου τῶν ἀρχῶν τούτων καὶ ἐπιθυμοῦντος
ἀλλὰ καὶ δυναμένου νὰ ἐργασθῇ ἐν τοιοῦτῳ
πνεύματι ὑπὲρ ἐπικρατήσεως ἐν τῷ κοινῷ
ἡμῶν ἀγῶνι.

Ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀναδημιουρ-
γίαν διὰ τῆς πραγματικῆς ἀναπλάσεως ἐνού-
μενοι, ἐν τῇ κοινῇ ἰδεολογίᾳ, ἐμψυχῶντες
καὶ ἐμψυχούμενοι προτολμώντες καὶ προκιν-
δυνεύοντες θὰ ἐργασθῶμεν καὶ θετικῶς ἀλλὰ
κατ' ἀνάγκην καὶ ἀρνητικῶς κατὰ τῶν κρυ-

φίων ἐχθρῶν καὶ κατὰ ἀντιπάλων πολλῶν
καὶ ποικίλων.

Ἀνάγκη νὰ περισυλλέξωμεν πάντας τοὺς
ἔχοντας τὸ ψυχικὸν καὶ ἠθικὸν σθένος πρὸς
ἀναδημιουργίαν, ὥστε ἐκ τῆς κοινωνικοπο-
λιτικῆς καὶ ψυχοηθικῆς καταστροφῆς καὶ
ἐκ τῶν ἐρειπίων καὶ τῆς τέφρας ν' ἀναθάλῃ
ὁ ἀγνὸς καὶ ἄγιος ἐνθουσιασμός πρὸς νέαν
προόδον. Βεβαίως ἡ οὐχὶ παράλληλος καὶ ἐ-
λευθέρως ἐργασία πάντων, ἀλλ' ἡ ἐμφορὰ
τῆς ὁδοῦ, ἡ παρακώλυσις ἐκδηλώσεως ὑγι-
οῦς ἐνθουσιασμοῦ πρὸς πᾶν νέον ἔργον, αἱ
πολλαπλαῖ βιοτικαὶ μέριμναι καὶ αἱ ποικίλαι
τῆς ζωῆς περὶπέττειαι ἰδιωτικῆς ἢ δημοσίας
φύσεως, πολιτικαὶ ἢ στρατιωτικαὶ ἀνακό-
πιουσι πλείστους ἰδανιστὰς καὶ ἡρωικοὺς
συνεργάτας εἰς τὸν κοινόν, τὸν γενικὸν ἀ-
γῶνα τὸν κοινωφελῆ, οὗτινος πρὸς ἐπιτυχίᾳ
διεκπεραιώσιν ὑπάρχει ἡ ἀνάγκη τῆς ἀμοι-
βαίας ψυχοηθικῆς ἐνισχύσεως. Ἀλλ' ἔς
γνωστὸν εἶναι ἴδιον τῶν εὐγενῶν ψυχῶν
καὶ ἰσχυρῶν χαρακτηρῶν τὸ μὴ ἀποθαρρύν-
εσθαι, ἀλλὰ τὸ αἰσθάνεσθαι μείζονας καὶ
ἰσχυροτέρας ψυχικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις
ἐφ' ὅσον παρεμβάλλονται προσκλήματα εἰς
πᾶσαν εὐγενῆ ἐνέργειαν. Ἀληθῶς εἰπεῖν
οἱ ὄντως ἐκ κλίσεως φυσικῶς πολιτευόμενοι
οὐδέποτε θ' ἀποκαρτερήσωσιν. Ἡ δὲ περὶ
τὴν πολιτικὴν ἀσχολίαν ἢ ἀνιδιοτελῆς καὶ
κοινωφελὴς ἀνήκει καὶ πρέπει νὰ ἀνήκῃ ἐ-
λευθέρως εἰς τοὺς ἐν αὐτοῖς συντηροῦντας
παρὰ πάσας τὰς συγχρόνους δαίμονας ὑπο-
κειμενικὰς καὶ ἀντικειμενικὰς συνθήκας, θα-
λαρῶν καὶ ἀκμαῖον, ἀβυστον καὶ αὐθόρμη-
τον καὶ ὡς ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ἀναγκαῖον
πρὸς πολιτικὴν ζωὴν τὸν ἔρωτα πρὸς τὰ
εὐγενῆ, τὰ ὑψηλὰ καὶ τὰ μεγάλα καὶ τοῦτο
χάριν καὶ μόνον χάριν τῆς Πατρίδος.

Οἱ τοιοῦτοι συνεργάται καὶ συναγωνι-
σταὶ πρέπει νὰ νοήσωμεν ὅτι πρὸ παντός
ἄλλου δεσμοῦ θὰ συνέχῃ ἡμᾶς ὡς καὶ πρὸς
σθεν εἰρωται, ὁ ἀφιλόδοξος καὶ ἀνιδιοτελὴς
ἐνθουσιασμός πρὸς τὸ ἔργον ἡμῶν, ὁ ἑρ-
λαί ἐνισχύει ἡ ἰδέα τῆς αὐτοδημιουργίας, ἡ

πεποιθήσεις ἐπὶ τὴν ἀριστοκρατίαν οὐχὶ τῆς
ύλης, ἀλλὰ τοῦ πνεύματος, ἡ πίστις οὐχὶ εἰς
τίτλους καὶ ἀξιώματα, ἀλλ' εἰς τὴν ἰδιοφυίαν
καὶ τὴν ἰσχυρὰν θέλησιν, εἰς τὸν ἰσχυρὸν
ἠθικὸν χαρακτήρα, εἰς τὴν φιλαλληλικὴν ἐ-
σωτερικὴν ἠθικὴν σύστασιν, ἐν αἷς ἀρεταῖς
σὺν τῇ μακρᾷ ψυχικῇ ἐπιμονῇ καὶ ὑπομονῇ
καθορίζεται καὶ ἡ ἐκφρασις τῆς ὑποκειμενι-
κῆς ἀξίας, ἥς πρὸς ἀναγέννησιν καὶ ἀνάπλα-

σιν τοῦ στρατοπέδου ἡμῶν ἔχομεν ἰσοδύ-
στως ἀνάγκην. Ἡμεῖς, ὡς πάντοτε, ἀπλοῦ
τοῦ ἀγῶνος στρατιῶται θ' ἀγωνισθώμεν ὁ-
σης ἡμῖν δύναμις πρὸς ἐπικράτησιν ἐν τῷ
σκληρῷ ἀγῶνι, πρὸς ὃν πρὸς τοῖς ἄλλοις
ἐλπίζομεν καὶ πιστεύομεν, ὡς ἀγωνιζόμενοι
ὑπὲρ τῆς Ἀληθείας.

Ε. ΔΙΟΝ. ΚΟΛΟΚΟΤΣΑΣ

ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ διαγγέλλουσιν ἀνεκκοινοῦτο
ὅτι συνεπεία τῶν ἀλλεπαλληλῶν ἐγκλημάτων
τῶν ὁποίων θύματα ἐγένοντο Ἀγγλοὶ ἀνώ-
τεροι ὑπάλληλοι, ἡ Ἀρμοστεία ἀπεφάσισε
τὸν διορισμὸν στρατιωτικοῦ διοικητοῦ ἐν
Καίρῳ καὶ τὴν λήψιν συναφῶν στρατιωτι-
κῶν μέτρων. ἐπιβολῆς δὲ προστίμου εἰς τοὺς
κατοίκους τῶν συνοικιῶν ἐνθα ἐτελοῦντο τὰ
ἐγκλήματα.

Δύο ἑβδομάδας μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ
ὁ στρατιωτικὸς διοικητὴς ἐκάλεσε παρ' ἐ-
αυτῶ τὰ μέλη τοῦ Ζαγλουλικοῦ κόμματος (τῆς
Wafd, ὅπως λέγεται) καὶ ἐπέρριψεν ἐπ'
αὐτῶν τὴν εὐθύνην τῶν διαφορῶν ἐγκλημά-
των, ὁφειλόμενων εἰς τὴν ἔξαψιν τοῦ φα-
νατισμοῦ τῶν ἰθαγενῶν ἐναντίον τῶν ξένων
καὶ διὰ τῶν Ἀγγλῶν. Ἐννοεῖται ὅτι καὶ τὸ
μέτρον τοῦτο δὲν εἶχε σπουδαία ἀποτελέ-
σματα, ἡ δὲ κατάστασις ἤγαγεν εἰς τὴν πα-
ραίτησιν καὶ τοῦ ὑπουργείου Νεοσύμ, τὸ
ὁποῖον ἀντικατέστησεν ὑπουργεῖον ὑπὸ τὸν
Γέχια-πασά Ἰμπραήμ. Τὰ νέον ὑπουργεῖον
ἐδημοσίευσεν τὸ σύνταγμα ὅπερ ἡ Α. Μ. ὁ
βασιλεὺς Φουὰτ παρεῖχεν εἰς τὸν Λαὸν του,
καὶ τὸν Ἐκλογικὸν νόμον (19 Ἀπριλίου
1923). Διὰ τοῦ συντάγματος ὁρίσθη ἡ ἱ-
εραρχία Γερουσίας καὶ Βουλῆς.

Ἡ Γερουσία θ' ἀποτελεῖτο ἐκ γερουσια-
στῶν διοριζομένων κατὰ τὰ δύο πέμπτα
ὑπὸ τοῦ Βασιλέως καὶ κατὰ τὰ τοῖα πέμπτα
αἵρετῶν. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνῃ τις γερουσια-
στὴς ἐχρειάζετο νὰ ἔχη προϋπάρξει ὅπουργος
πρόεδρος τῆς βουλῆς, ὅπουργος
πρόεδρος ἀνωτέρου δικαστηρίου καὶ γενικῶς
Ἀνώτατος ὑπάλληλος νὰ ἔχη δὲ συμπλη-

ρῶση τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας
του. Ὁρίσθητο ἐξ ἄλλου δεκαετής ἡ θητεία
τοῦ γερουσιαστοῦ.

Ἐξ ἄλλου ἡ Βουλὴ θὰ ἀποτελεῖτο ἐκ με-
λῶν ἐκλεγόμενων διὰ καθολικῆς ψηφορίας.
Ἐκλογεῖς δὲ ἀπέβαινον διὰ τοῦ ἐκλογικοῦ
νόμου πάντες οἱ ἄρρενες Αἰγύπτιοι, οἱ συμ-
πληρώσαντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν
δικαιούμενων νὰ ἐκλέξουν τοὺς ἐκλεκτοὺς
οἱ ὁποῖοι θὰ ἐξέλεγον τοὺς βουλευτὰς καὶ
τοὺς γερουσιαστὰς.

Μετὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ συντάγματος
κατηργεῖτο ὁ στρατιωτικὸς νόμος ὑπὸ τοῦ
Ἀγγλοῦ Ἀρμοστοῦ, ἠρξάντο δὲ νὰ ὑποφώ-
σκουν καλύτεραι ἡμέραι διὰ τὴν Αἴγυπτον.
Ἡ ἄδεια ἐπανόδου εἰς τὸν Ζαγλουλ (ἐνρί-
σκετο οὕτως εἰς Γιβραλτὶρ ἐξόριστος), συμ-
πληρῶναι τὰς ἐπιτυχίας τῆς κυβερνήσεως
Γέχια πασά.

Αἱ ἐκλογαὶ ἔδωκαν τὴν πλειοψηφίαν εἰς
τὸν ἐπανεληθόντα Ζαγλουλ πασά, ὅστις καὶ
διεδέχθη τὸν Γέχια πασά εἰς τὴν κυβερνή-
σιν σχηματίζας τὸ πρῶτον ἐν Αἰγύπτῳ ὁ-
πουργεῖον λαϊκῆς ἐμπιστοσύνης. Δυστυχῶς,
εἴτε διότι ὁ Ζαγλουλ πασά δὲν ἠθέλησε
ποτέ νὰ διαλαγῇ πραγματικῶς πρὸς τοὺς
Ἀγγλοὺς, εἴτε διότι οἱ Ἀγγλοὶ οὐδέποτε ἠ-
θέλησαν σοβαρῶς τὴν Αἴγυπτον ἐλευθερᾶν,
(ἡ Αἴγυπτος ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῶν συγ-
κοινωνιῶν τῶν μετὰ τὴν Ἰνδίας καὶ τὴν
κλεῖδα τῆς Μεσογείου τῶν ἰσχυρῶν), αἱ
Ἀγγλοαἰγυπτιακαὶ διαπραγματεύσεις διεκό-
πησαν πρὶν οὐσιαστικῶς ἀρχίσουν, ὁ δὲ κατὰ

Το 1924 πρωθυπουργός της Αγγλίας Μακ-δόναλντ, δὲ ἠδυνήθη ἐν τῇ κυβερνήσει νὰ κάμῃ ὑπὲρ τῆς Αἰγύπτου ὅσα ὑπέσχετο ὡς ἀντιπολιτευόμενος. Κύριον ἐπίσης κώλυμα διὰ τὴν λύσιν τῆς Ἀγγλοαιγυπτιακῆς διαφορᾶς ἦτο ἡ ὑπόθεσις τοῦ συγκυριαρχουμένου Σουδάν ἀπὸ τοῦ ὁποίου οὐδέποτε τὸ Ἀγγλικὸν κεφάλαιον ἠθέλησε νὰ παραιτηθῇ. Ἀφ' ἑτέρου ἡ δολοφονία τοῦ Ἀγγλοῦ Σιρ-δάρρη (ἀρχηγοῦ) τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν παραίτησιν τοῦ

Ζαῖντλ πασᾶ, καὶ τὴν — σχεδὸν — ἀναστο-λὴν τοῦ συντάγματος. Ἡ διάδοχος κυβέρ-νησις ὑπὸ τὴν Ζίουερ παρομένει εἰς τὴν ἐξουσίαν καίτοι ἀποδοκιμασθεῖσα εἰς τὰς ἐκλογάς, ἡ Βουλὴ διελύθη δις· ἀλλὰ νέαι ἐκλογαὶ δὲν προεκυρύνθησαν. Οὐδεὶς γνωρίζει τί τέξεται ἡ ἐπιούσα.

ΑΙΓΥΠΤΙΩΤΗΣ

(Τέλος)

Η ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ τεύχους 55ου)

Τὴν κεντρικὴν ταύτην ἰδέαν τοῦ ἀποχω-ρισμοῦ τῶν ἀγγελίων, ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας ἰδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἵνα αὐταὶ ἐξαρθῶσιν εἰς ὕψος, δικαιολογούν, τὴν τιλοφορίαν τῶν, ὡς διεμνησέν τῆς κοινῆς γνώμης, ἔρριψε τὸ πρῶτον ὁ Ferdinand Lassalle, εἰπὼν, ἐν τῷ ἐκφωνηθέντι αὐτοῦ λόγῳ ἐν Deitslboef ὅτι ἐν τῷ σοσιαλιστικῷ δημοκρατικῷ Κράτει, ἀνάγκη, ὅπως διὰ νόμου ἀπαγορευθῇ εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἐφημερίδας, ἡ καταχώρισις τῶν ἀγγελίων, αἵτινες τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιτρέπηται μόνον νὰ δημοσιεύωνται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ Κράτους καὶ τῶν Κοινοτήτων ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐκδιδομένας ἐπισή-μονες ἐφημερίδας. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου, προσέβλεπε ὁ πολὺς Lassalle, ὅτι τὰ κεφάλαια θὰ ἀπεσύροντο ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας, καὶ θὰ ἔλαυνον αὐταὶ νὰ ἀποτελοῦν ἐπιχειρή-σιν, παραβλέπουσαι τὰ δημόσια συμφέρον-τα καὶ δουλεύουσαι ἀποκλειστικῶς πρὸς τα-μιακοὺς καὶ μόνον σκοποὺς. Ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου τούτου, θὰ ὑπῆρχον μόνον ἐφημερίδες καὶ ἄνδρες διευθύνοντες ἐφημερίδας, οἵτινες θὰ ἦσαν ἄσχετοι πρὸς πᾶσαν διὰ τοῦ τύπου, ἐπεδίωξιν κέρδους, καὶ θὰ ἀφιερῶντο ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς εὐθυμερίας τοῦ λαοῦ.

Τὸ σύστημα τοῦτο, ἱστορεῖται, ὅτι ἔσχυσεν ἐπὶ τινα χρόνον κατὰ τὸ ἔτος 1727, ἐπὶ

τοῦ Φρειδερίκου Γουλιέλμου τοῦ Ιου, ὅτε ἐφημερίδες διευθυνόμεναι ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρομείων, εἶχιν ἀναλάβει τὴν δημοσίευσιν τῶν ἀγγελίων αἱ πρόσδοι δὲ τού-των διετίθεντο διὰ τὰ ἐκ τοῦ πολέμου ὀρ-φανά. Πλὴν τὸ σύστημα τοῦτο ὑπέ-κυψεν εἰς τὴν πίεσιν τῆς ἰδιωτικῆς ἐπιχειρή-σεως τοῦ τύπου, ἥτις ἐπὶ τέλους κατίσχυσεν περιλαβοῦσα εἰς τὴν ὕλην αὐτοῦ καὶ τὰς ἀγ-γελίας.

IV

Αἱ ἰδέαι αὐταὶ αἵτινες, ὡς εἶδομεν, ἐκνο-φοροῦντο καὶ πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου κατὰ τὴν διάρκειαν δὲ αὐτοῦ, δὲν ἐφάρμοστο ἐν τῇ ὁλότητι τῶν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, λόγῳ τῆς δυσκόλου θέσεως τῆς Γερμανίας. Ἦθε-ξαντο κατὰ τὸ 1918 καὶ πρακτικῆς νὰ τυγ-χάνωσι προσοχῆς ἐρχόμεναι καὶ μέχρι τῶν Κακοβουλιῶν, εἴτε ὑπὸ τὸν τύπον ὀμιλιῶν ἐκ μέρους τῶν μελῶν του, εἴτε καὶ ὑπὸ μορ-φὴν νομοσχεδίων, αἵτινα μέχρι τοῦδε δὲν κατέληξαν εἰς νόμον λόγῳ ἀντιδράσεως τῶν ἐθνικιστῶν καὶ τῆς μεγάλης ἐπιστροφῆς τῆς ἐνεστώσης καταστάσεως τοῦ τύπου, διαθέ-τοντος κολοσιαίαν δύναμιν πρὸς ἀντιστά-σειν κατὰ πάσης τοιαύτης καινοτομίας. Ἐπὶ πλέον δὲ, ἡ ἔλλειψις μιᾶς σφινσταμένης διευθετούσης τὸ ζήτημα τοῦτο κατὰ ὁριστι-κὸν τρόπον καὶ ἔλλειψις ὁμογνωμίας μεταξὺ τῶν ὑπερμάχων τῆς μεταβολῆς τῆς σημερι-

νῆς μορφῆς τοῦ τύπου, ἐπεβοήθησε καὶ ἀνέ-βαλε τὴν μέχρι τοῦδε συντέλεσιν τῆς ζητου-μένης μεταρρυθμίσεως. Ἀληθῶς, κατὰ τὸ ἔτος 1919 εἰς τὸ Weimar, προετάθη ἡ σο-σιαλιστικοποίησις τοῦ τύπου καὶ ἡ μονοπω-λήσις τῶν ἀγγελίων, ἐπὶ ἀγαθῷ τόσον τῶν συμφερόντων τῶν οἰκονομικῶν τοῦ Δημο-σίου ὅταν καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐξυγιάνσεως τοῦ τύπου, τὸ νομοσχέδιον ὅμως τοῦτο, πα-ραπεμπόμενον ἀπὸ ἐπιτροπῆς εἰς ἐπιτροπὴν ἐτάφη, διὰ νὰ μὴ ἴδῃ πλέον τὸ φῶς τῆς δη-μοσιότητος.

Καὶ ἐν Βαυαρίᾳ, κατὰ τὸ 1919, ὑπου-γούντος ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, τοῦ καθηγη-τοῦ τοῦ δημοσιονομικοῦ Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου Zoffe, ἐπρυτά-νευσε πρὸς στιγμὴν ἡ σκέψις τῆς μονοπω-λήσεως τῶν ἀγγελίων, ἀφαιρουμένων τούτων ἀπὸ τὸν τύπον καὶ κατεστρώθη ἴδιον νομο-σχέδιον, οὗτινος τὰ κυριώτερα ἄρθρα ἦσαν τὰ ἑξῆς:

1. Ἐν ἐκάστη κοινότητι, ἐκ δύο χιλιάδων πεντακοσίων τουλάχιστον κατοίκων, θὰ ἐκ-δίδεται ὑπὸ τῆς Κοινοτικῆς Ἀρχῆς, Κοι-νοτικῆς ἐφημερίδας.

2. Ἡ Κοινοτικὴ ἐφημερίς, θὰ ἐμφανίζεται ἐν τῇ Κοινότητι, δις μὲν τουλάχιστον τῆς ἑβδο-μάδος ἐὰν ὁ πληθυσμὸς τῆς ποικίλλει με-ταξὺ 2500-5000 χιλ. κατοίκων, τετράκις ἂν ὁ πληθυσμὸς τῆς εἴναι 5000-10.000 καὶ κα-καθημερινῶς, ἂν ὑπερβαίνει τὰς 10.000 κα-τοίκων.

3. Ἡ Κοινοτικὴ ἐφημερίς, θὰ δημοσιεύῃ ἀποκλειστικῶς, πολιτικὰς καὶ Κοινοτικὰς δημοσιεύσεις καθὼς ἐπίσης καὶ ἀγγελίας το-πικῆς σημασίας. Εἰς τὰς ἐφημερίδας τὰς ἰ-διωτικὰς ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ καταχώ-ρησις ἀγγελίων.

4. Ἡ τιμὴ τῶν ἀγγελίων κανονίζεται κατὰ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν.

5. Ἐκτὸς τῶν ἀγγελίων, ἐκαστὴ Κοινοτικὴ ἐφημερίς, περιλαμβάνει καὶ συντακτικὸν μέ-ρος, ἀναφερόμενον εἰς τὰς καθημερινὰς ἐι-δήσεις, καθὼς καὶ εἰς ἄρθρα διδακτικά. Κάθε πολιτικὸν ἄρθρον καὶ πᾶσα ἀναγραφὴ πο-

λιτικῆς εἰδήσεως δυναμένης νὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν ἀποκλείεται. Τὸ περιεχόμενον τοῦ συντακτι-κοῦ μέρους καθὼς καὶ τῶν γνωστοποιήσε-ων θὰ ἐτοιμάζηται καὶ θὰ παραδίδηται ἐ-τοιμον παρὰ τῆς Ἀρχῆς. Καταχωρήσεις ἀ-φορώσαι ὑποθέσεις τῆς Κοινοτικῆς, ἐφ' ὅ-σον δὲν ἔχουσιν ἀξιόποινον χαρακτῆρα θὰ δημοσιεύωνται, ἀποστελλόμεναι ὑποχρεωτικῶς εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

6. Εἰς τὰς ἀγγελίας περιλαμβάνονται αἱ προσφοραὶ καὶ ζητήσεις ἐργασίας καὶ ἐμπο-ρευμάτων καθὼς καὶ οἰκογενειακαὶ ἀγγε-λίας.

7. Μὴ κάτοικος τῆς Κοινοτικῆς, θὰ λαμ-βάνῃ τὴν Κοινοτικὴν ἐφημερίδα διὰ τοῦ ταχυδρομείου, ἐναντι πληρωμῆς συνδρομῆς ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ ἔξοδα τῆς ἐκ-δόσεως τῆς ἐφημερίδος.

Πλειότεραι Κοινοτικῆς, δύνανται νὰ ἐνω-θῶσι πρὸς ἑκδοσὶν κοινῆς ἐφημερίδος.

8. Ἡ ἐκτύπωσις τῶν ἐν ταῖς Κοινοτικαῖς ἐφημερίσιν περιεχομένων, ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἰδιωτικὰς ἐφημερίδας κατόπιν ἐδείας τῶν Κοινοτικῶν Ἀρχῶν καὶ πληρωμῆς ὁ-ρισμένου ποσοῦ.

Κ. ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΣ

(*Ἐπατα τὸ τέλος)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὅσοι τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ν. Ἑποχῆς» ἐπυρομνηθεύθησαν τὰ τεύχη τοῦ α' ἔτους ἀπὸ τὰ περίπτερα πω-λήσεως καὶ τὰ πρακτορεῖα ἐφημε-ρίδων δύνανται νὰ ζητήσωσι διὰ δελταρίου τῶν τῶν πινάκων τῶν πε-ριεχομένων τοῦ α' τόμου, ἀπαρά-τητον συμπλήρωμα τῆς σειρᾶς τῶν τευχῶν τῆς «Νέας Ἑποχῆς» τοῦ α' ἔτους. Ὁ πῖναξ ἀποστέλλεται δω-ρεάν.

ΜΕΛΕΤΑΙ ΕΙΔΙΚΩΝ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

[Ενδιαφέρουσα αναλυτική μελέτη του κ. Δ. Σωτηρίου,
τμηματάρχου εν τῷ Ὑπουργείῳ Ἑσωτερικῶν.]

Ἑσοδα καὶ ἔξοδα τῶν Δήμων

Αὐτὸν ἀριθμὸς	Δήμοι	Ἑσοδα			Ἑξοδα	Χρηματικὸν ὕπολοιπον χρήσεως 1923-1924
		Χρηματικὸν ὕπολοιπον χρήσεως 1922-1923	Εἰσπράξεις χρήσεως 1923-1924	Σύνολον		
		Δραχ.	Δραχμ.	Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
1	Ἀθηναίων	1.724.593	30.438.058 ¹	32.162.651	30.507.412	1.655.239
2	Ἀλεξανδρουπόλεως	230.026	825.659	1.055.685	923.194	132.491
3	Ἀργοστολίου	12.908	502.909	515.817	405.718	110.099
4	Ἀρταίων	161.532	320.277	481.809	280.812	200.997
5	Βεργίας	114.648	407.153	521.801	307.260	214.541
6	Βροντιάδων	3.460	34.587	38.047	28.441	9.606
7	Διδυμοτείχου	270.467	418.534	689.001	346.751	342.250
8	Δράμας	497.066	2.184.874	2.681.940	2.072.625	609.315
9	Ἐδέσσης	93.032	820.516	913.548	754.964	158.584
10	Ἐρμιονπόλεως	268.415	819.281	1.087.696	836.191	251.505
11	Ζακυνθίων	29.187	343.050	372.237	312.488	59.749
12	Ἡρακλείου	186.066	6.619.721 ²	6.805.787	3.466.889	3.338.898
13	Θεσσαλονίκης	2.086.326	19.782.802	21.869.128	19.223.690	2.645.438
14	Ἰωαννιτῶν	36.869	1.098.890	1.135.759	994.277	141.482
15	Καβάλλας	2.143.437	6.555.671 ³	8.699.108	6.790.630	1.908.478
16	Καλαμῶν	49.022	1.152.340	1.201.362	782.996	418.366
17	Καρδίτσας	119.793	954.642	1.074.435	870.838	203.597
18	Κερκυραίων	261.757	842.032	1.103.789	990.373	113.416
19	Κοζάνης	125.071	665.779	790.850	673.237	117.613
20	Κομοτηναίων	98.625	2.383.347	2.481.972	2.286.213	195.759
21	Λαμίων	95.303	524.277	619.580	566.205	53.375
22	Λαρίσης	147.191	1.578.053	1.725.244	1.351.073	374.171
23	Λαορειατικῆς	5.409	132.400	137.809	132.020	5.789
24	Λεορτίων	5.761	333.515	339.276	332.068	7.208
25	Λιμένος Βαθέος	79.420	265.742	345.162	308.013	37.149
26	Μεσολογγίου	30.999	230.820	261.819	208.735	53.084
27	Μυτιλήνης	278.631	1.459.944	1.738.575	1.507.180	231.395
28	Ναούσης	59.838	262.217	322.055	294.398	27.657
29	Ναυπλίων	69.632	249.231	318.863	170.079	148.784
30	Ξάνθης	1.089.983	3.420.914	4.509.997	4.507.903	2.094
31	Ὀρεστιάδος	75.069	330.352	405.421	289.342	116.079
32	Παγασῶν	330.542	3.790.404	4.120.946	3.204.685	916.261

Συνέχεια τοῦ πίνακος

33	Πατρέων	248.529	4.405.299	4.653.828	3.243.843	1.409.985
34	Πειραιῶς	189.056	10.991.855	11.180.911	11.180.689	222
35	Πλωμαρίου	12.238	260.842	273.080	243.180	29.900
36	Πρεβέζης	281.449	356.087	637.536	523.610	113.926
37	Ρεθύμνης	151.859	641.922	793.781	742.868	50.913
38	Σερρών	404.300	1.544.144	1.948.444	1.401.078	547.366
39	Σουφλίου	302.233	791.401	1.093.634	423.822	669.812
40	Σπαρτιατῶν	160.047	208.366	368.413	162.546	205.867
41	Τρικάλων	228.033	1.178.291	1.406.324	999.561	406.763
42	Τριπόλεως	29.024	526.519	555.543	529.581	25.962
43	Φλωρίνης	260.571	1.034.969 ⁴	1.295.540	950.997	344.543
44	Χαλκιδέων	127.135	694.690	821.825	636.751	185.074
45	Χανίων	337.408	3.338.079 ⁵	3.675.487	3.250.959	424.528
46	Χίου	43.609	1.011.901	1.055.510	1.020.976	34.534
Σύνολον		13.554.669	116.732.356	130.287.025	111.037.161	19.249.864

¹ Ἐκ δανείου δρ. 1.746.228. ² Ἐκ δανείων δρ. 2.798.848. ³ Ἐκ δανείου δρ. 1.500.000.
⁴ Ἐκ δανείου δρ. 500.000 ⁵ Ἐκ δανείου δρ. 367.845.

Αἱ κοινότητες αἱ πραγματοποιήσασαι ἔσοδα ἀνώτερα τῶν 100.000 δραχ.

(Οἱ ἀριθμοὶ ἐμφαίνουσιν εἰς δραχμὰς τὸ σύνολον τῶν εἰσπραξέων ἀνευ
τῶν χρηματικῶν ὑπολοίπων καὶ δανείων).

1. Στερεὰ Ἑλλάς καὶ Εὐβοία

Νομὸς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας. Κοινότητες: Ἀγρινίου 280.163. Αἰτωλικῶν 135.152.—**Νομὸς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας.** Κοινότητες: Ἀχαρνῶν 137.317. Βυλλίων 239.539. Θηβῶν 270.844. Κορωπὶ 159.912. Μάνδρας 259.410. Μεγάλων 396.677.—**Νομὸς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.** Κοινότητες: Ἀμφικλείας 102.137. Ἀμφίσσης 157.587. Ἀταλάντης 126.321. Δελφῶν 124.208. Δεσφίνης 201.867. Σερνικαίου 103.348. Χουτσοῦ 137.692.—**Νομὸς Εὐβοίας.** Κοινότης Ἰστιαίας 124.964.

2. Θεσσαλία καὶ Ἄρτα

Νομὸς Λαρίσης. Κοινότητες: Ἁγίου Γεωργίου (Νηλείας) 157.988. Ἁγίου Λαυρεντίου 182.871. Ἐλασσόνης 163.619. Κατσάρων 113.464. Τσαριτσάνης 143.889. Τυρνάβου 133.727. Φαρσάλων 120.697.—**Νομὸς Τρικάλων.** Κοινότης Καστοριάς 200.389.

3. Πελοπόννησος

Νομὸς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας. Κοινότητες: Ἐρμιόνης 109.222. Λουτρακίου 344.869. Πόρου 170.979.—**Νομὸς Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος.** Κοινότητες: Ἀγίου 253.616. Ἀμαλιάδος 323.766.—**Νομὸς Μεσσηνίας.** Κοινότητες: Κυπαρισσίας (ἀνω) 105.254. Κυπαρισσίας (Παραλίας) 103.583. Φιλιατρῶν 113.144.

4. Κυκλάδες

Νομός Κυκλάδων. Κοινότης: Μυκόνου 135.099.

3. Επάνησος

Νομός Κερκύρας. Κοινότης Λευκάδος 199.990—Νομός Κεφαλληνίας. Κοινότης Δηξιουρίου 149.675.

6. Μικεδονία

Νομός Δράμας. Κοινότητες: Βηρσοτσάνης 217.925. Δοξάτου 391.594. Δρατσίστης 239.514. Έδεσνετζικ 253.586. Ζυρνόβου 239.433. Καρατζάκιοι 133.176. Κατούν 101.355. Κηρίων 450.077. Κοζλούκιοι 292.336. Κουμπαλίστης 198.968. Νουσερελή 408.132. Πλεύνης 316.852. Πυρσοπόλεως 717.218. Σαοτίστης 145.682. Τσατάλτης 639.854. Νομός Θεσσαλονίκης Κοινότητες: Ζαγκλιβερίου 102.964. Κατερίνης 256.779. Κιλκίς 106.979. Κουλακιάς 122.672. Λαγκαδά 160.106.—Νομός Καβάλλας. Κοινότητες: Λαρόβης 204.709. Έλευθερών 167.484. Καρατζάκιοι 345.075. Μπαϊραμλή 104.391. Μποστάντζικ 159.359. Νικησιάνης 199.467. Όλατζακ 126.438. Ούζοϊνκιοι 569.974. Παλαιοχωρίου 265.067. Πραβίου 284.565. Σαππαίων 168.688. Τσοπανλή 501.250.—Νομός Κοζάνης Κοινότητες: Γρεβενών 126.597. Καϊλαριών 153.113.—Νομός Πέλλης. Κοινότης Γενιτσών 499.814.—Νομός Σερρών. Κοινότητες: Άλιστράτης 325.894. Βιτάστας 429.466. Γκωρνίτσας 156.769. Δοβίστης 205.388. Ζηλιαχόβης 158.836. Καλλιθέας 130.454. Καρλινόβης 282.589. Κιούπκιοι 787.460. Κορμίστης 183.361. Κωτσακίου 100.740. Νιγρίτης 323.299. Νούσκας 177.555. Πόρνας 122.996. Πορροίων (Άνω) 152.926. Ροδολείβου 340.683. Σεμάλτου 143.604. Σιδηροκάστρου 176.626. Τζουμανιάς 191.048.—Νομός Φλωρίνης Κοινότης Καστοριάς 241.843.

7. Νήσοι Αιγαίου

Νομός Δέσβου. Κοινότητες: Άγιάσου 365.963. Άγίας Παρασκευής 326.227. Άσωμάτου 112.274. Καλλονής 106.042. Πολυχνίτου 111.229.—Νομός Σάμου. Κοινότητες: Βαθέος 187.557. Καρλοβασιού (Νέου) 129.057.

8. Θράκη

Νομός Έβρου. Κοινότητες: Κορνοφωλεάς 115.935. Λαβάρων 136.375. Λευκίμης 115.927. Φερρών 191.593.—Νομός Ροδόπης. Κοινότητες: Άβδήρων 283.290. Άσωμάτου 131.990. Γεννησαίας 464.582. Γέρακα 129.371. Εύλάου 164.375. Έχίνου 243.932. Ίάμου 344.911. Κιμμερίων 235.022. Μήκης 144.689. Μόρης 181.337. Σελέρου 310.825. Σταυρουπόλεως 331.361. Τοξοτών 854.785. Χιονίστρης 1.119.720. Χούσης 131.898. Ξοράτου 248.426.

Χρήσις 1923—24

Χρήσις 1922—23

Σύνολον Κοινοτήτων

116

56

Σύνολον Εσόδων

Δρ. 27.415.464

11.165.855

ΜΕΡΟΣ Βον

Δάνεια τών Δήμων καὶ Κοινοτήτων

Ἡ δανειακὴ κατάστασις τών Δήμων καὶ Κοινοτήτων κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1924 εἶχεν οὕτω :

	Ἀριθμὸς Δήμων πρὸν Δήμων καὶ Κοινοτήτων συνολογηθέντων δάνεια	Ἀριθμὸς δανείων	Σύνολον συνολογηθέντος ποσοῦ τῶν δανείων	Σύνολον ἐτησίων τοκ οχρεωτικῶν δόσεων	Οφειλόμενον ὑπόλοιπον τὴν 31 Δεκεμβρίου 1924
			Δραχ.	Δραχ.	Δραχ.
Δήμων	25	67	158.399.511	10.300.210	148.117.176
Πρὸν Δήμων καὶ Κοινοτήτ.	41	46	4.361.036	331.108	3.145.525
Ἀθροίσματα	66	113	163.060.547	10.631.318	151.262.701

Πάντα τὰ δάνεια ταῦτα ἔχουσι συνολογηθῆ μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, πλὴν ἑνὸς ἐκ δραχ. 280.000 συνολογηθέντος ὑπὸ τοῦ Δήμου Λαμιέων μετὰ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν. Συνολογηθῆσαν δ' ἐκ τούτων ἐντὸς τοῦ οἴκον. ἔτους 1923—24 ὑπὸ πέντε Δήμων ἑξ δάνεια ὀλίκοῦ ποσοῦ δραχ. 44.000.000, ἐξ αὐτῶν εἰσῆχθη εἰς τὴν

ἀντίστοιχον χρεὶσιν ποσὸν δρ. 7.112.921, καὶ ὑπὸ μιᾶς Κοινότητος ἐν δανείον δρ. 250.000.

Ἡ δανειακὴ κατάστασις ἑνὸς ἐκάστου τῶν Δήμων κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἡμερομηνίαν ἐμφαίνεται εἰς τὸν ἐπόμενον πίνακα:

Δ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ
(Ἀκολουθεῖ)

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οἱ καθυστεροῦντες τὰς συνδρομὰς τοῦ ΔΗΕΑΝΤΟΥ ΕΤΟΥΣ παρακαλοῦνται θερμῶς ἢ νὰ ἐμβάσωσι τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς, ἢ νὰ εὐαρεστηθοῦν νὰ μᾶς ἐπιστρέψουν τὰ ληφθέντα τεύχη. Εἴμεθα δεῖται οἱ ὅτι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐπιθυμεῖ τὴν ζημίαν τῆς Ν. ΕΠΟΧΗΣ.

[ΕΚ ΤΟΥ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ]

καὶ ἡ Κων/πολις περιέπεσαν εἰς ἄμεσον ἀπειλήν. Οἱ αὐτοὶ καὶ ἂν ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐκστρατειῶν τῆς Ἀσίας, αἱ δυνάμεις αὗται ἀπερρόφησαν καλύτερον θὰ ἐρησιμοποιοῦντο εἰς τὰ μέτωπα τῆς Εὐρώπης.

Ἄν τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν Ἀγγλοϊνδικῶν δυνάμεων αἱ ὁποῖαι ἐμάχοντο εἰς τὸν Τίγριτα καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐρρίπτοντο αἰφνιδίως πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς Στρατιᾶς Ἀνατολῆς (ἐν Θεσσαλονίκῃ) ἡ Τουρκοβουλγαρικὴ καταρρευσίς δὲν θὰ ἐπιτυγχάνετο ἀπὸ τῆς ἀνοίξεως τοῦ 1917, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς γενικῆς ἐπιθέσεως ἥτις ἐθεωρεῖτο ἀπόλυτος ἀνάγκη. Μόνῃ ἡ νίκη τῶν συμμαχῶν ἐν Εὐρώπῃ δὲν θὰ ἀπληθύνονεν ἐκ τοῦ Ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ τὰς Ἀραβικὰς καὶ Συριακὰς ἐπαρχίας τόσον ὅσον αἱ ἀσιατικαὶ ἐκστρατεῖαι τῆς Βρετανικῆς αὐτοκρατορίας.

Μόνῃ ἡ ἐκστρατεία τῆς Μεσοποταμίας ἀπερρόφησεν 900 χιλ. ἄνδρας, ὅπως ἀναφέρει ὁ στρατάρχης σερ Ένρι Οὐίλσον (ἀρχηγὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ Ἐπιτελείου) ἐν τῇ ἐκδόσει τοῦ τῆ δημοσιευθείσῃ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1920.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5ον

— Ἡ Ἐκστρατεία τοῦ 1918.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν ὁ πέμπτος ἐνιαυτὸς τοῦ πολέμου εἰσέρχετο εἰς τὴν ἱστορίαν, ἡ γενικὴ κατάστασις ἦτο τοιαύτη ὥστε οἱ Σύμμαχοι δὲν ἠδύναντο πλέον νὰ τρέφουν πλάνας. Αἱ συνολικαὶ δυνάμεις τῆς Γερμανίας μετὰ τινὰς ἐβδόμαδας ἂν ὄχι ἡμέρας θὰ ἐρρίπτοντο κατὰ τοῦ μόνου μετώπου τὸ ὁποῖον εἶχε παραμείνει ἀκίνητον ἐν τῇ οὐσιώδῃ διασκευῇ του. Ἐπὶ τῇ ὥρᾳ καθ' ἣν ὁ ὑπέρτερος ἀγὼν ἐν τῷ κυρίῳ μετώπῳ θὰ ἐκρίνε τέλος τὴν τύχην τοῦ Κόσμου.

Πράγματι μόνον τα ἐν τῇ Δύσει Γαλλοαγγλικά στρατεύματα ἐχώριζον ἀκόμη τὴν Γερμανίαν ἀπὸ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν δυνάμεων τῆς. Εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ μέρη τῆς Εὐρώπης οἱ ἀντίπαλοι τῶν Κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν διετέλουν ἐν ἀγωνίᾳ ἢ εἶχον περιέλθει εἰς ἐξάντησιν. Περί τὰ τέλη τοῦ Δεκεμβρίου ἐκλείσθη ἡ ἀνατολικὴ ἀνακωχή, πρόλογος τῆς εἰρήνης τοῦ Μπρέστ Λιτόφσκ καὶ τοῦ Βουκουρεστίου. Ἐπὶ τοῦ μεγίστου μετώπου τοῦ περιλαμβανομένου μεταξὺ τῆς Βαλτικῆς καὶ τῆς Μαύρης Θαλάσσης ὁ Λούτεντορφ διέθετεν ἐκτοτε ἐλευθέρως 50—60 μεραρχίας, τῶν ὁποίων ἡ παρουσία ἐν Γαλλίᾳ τοῦ ἐξησφάλισε μέχρι τῆς ἐμφάνιστος τῶν Ἀμερικανικῶν στρατευμάτων πραγματικὴν ἀριθμητικὴν ὑπεροχὴν. Ἡ Ἰταλία,

κλονισμένη ἀπὸ μίαν μεγάλην ἥτταν δὲν ἠδύνατο πρὸς τῆς παρελεύσεως πολλῶν μηνῶν νὰ σκεφθῇ περὶ ἀναλήψεως ἐπιθετικῆς στάσεως. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐν Ἀνατολῇ συμμαχικὸν στρατὸν οὗτος ἐφαίνετο ἀποκεκλεισμένος εἰς τὰ σύνορα τῆς Ἑλλάδος πρὸ τῶν στενωπῶν αἱ ὁποῖαι ἄγουν εἰς τὰς κοιλάδας τῆς Νέας Σεβρίας. Αἱ Βουλγαρικαὶ δυνάμεις ὑποστηρίζοντο ἐν Ἀλβανίᾳ ἀπὸ τὰς Αὐστριακὰς μεραρχίας καὶ ἐνισχυόμεναι ἐν Μακεδονίᾳ ἀπὸ Γερμανοὺς εἰδικούς ἐθεωροῦντο ἐπαρκεῖς ὥστε ἀποτελέσουν ἀντίστασιν κατὰ πάσης ἀποπειρᾶς ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως.

Ἐπὶ πλέον διὰ νὰ δώσουν τὴν ἀποφασιστικὴν μάχην ἐν τῇ Δύσει οἱ Γερμανοὶ ἐπωφελήθησαν ἐπὶ τῶν ἀντιπάλων τῶν τοῦ πρωτίστου πλεονεκτήματος τὸ ὁποῖον παρέχει ἡ διοίκησις ἐνός καὶ μόνου. Ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέρους ἔνας ἀρχηγὸς ἀναμφισβήτητος, ἐνισχυόμενος ἀπὸ τὸν Λούτεντορφ, ἀρχηγὸν τοῦ Ἐπιτελείου, μὲ ψυχὴν περιφρονουσαν τὰς θυσίας, ἀπὸ τὸ ἄλλο τριάς ἀριστρατῆγων, ὁ βασιλεὺς Ἀλβέρτος, ὁ στρατάρχης Χαίγκ, ὁ στρατάρχης Πεταίν, ὑπεράνω τῶν ὁποίων ἐκινούντο οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος πολιτικοὶ μεταμορφωθέντες εἰς στρατηγούς. Διότι ἡ σχετικὴ ὑποταγὴ ὡς ὁ κ. Λόυδ Ζώρς ἐδέχθη ἀπέναντι τοῦ στρατηγοῦ Νιβέλ διὰ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1917 δὲν ἀνενεώθη ὑπὲρ τοῦ στρατηγοῦ Πεταίν. Ἀπὸ τοῦ Μαΐου αἱ Γαλλικαὶ καὶ Ἀγγλικαὶ στρατιαὶ ἔδρων εἰς δύο διακεκριμένα διαμερίσματα, χωριζόμενα δι' εὐρέως διαφράγματος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἀντίθετα στρατεύματα ταῦτα δὲν ἦσαν πολὺ καλῆς ποιότητος. Ἀμφοτέρωθεν δὲν ὑπῆρχον πλέον στρατιῶται μὲ καλὰ στελέχη ὡς ἐν ἀρχῇ. Μεταξὺ τῶν λευκοτρίχων ἀνδρῶν ἐπολέμουν καὶ νεαρότατοι στρατιῶται. Μόλα ταῦτα εἶνε βέβαιον ὅτι ἂν ἡ εἰσροὴ τῶν ἐκ Ρωσσίας μεραρχιῶν θὰ παρείχεν εἰς τοὺς Γερμανοὺς τὸν ἀριθμὸν, τὸ κακὸν φρόνημα τὸ ὁποῖον ἀπέκτησαν αἱ μεραρχίαι αὗται κατὰ τὴν ἐπαφὴν τῶν μετ' ἐμπολεβεβίκοις θὰ εἶχεν σοβαρὰς συνεπείας κατὰ τὰς ἡμέρας καθ' αἷς ἡ νίκη θὰ ἐχάνατο.

Ἀπὸ τὸν Ἰανουάριον ἡ στρατηγικὴ κατάσταση ἀπεκατέπετο ἀπλουστάτη. Ἐφ' ὅσον τῷ 1917 οὔτε οἱ Σύμμαχοι ἠδυνήθησαν νὰ προλάβουν τὴν Ρωσικὴν καταρρευσίν οὔτε οἱ Γερμανοὶ νὰ προλάβουν τὴν ὀργάνωσιν τῶν Ἀμερικανικῶν στρατευμάτων λογικῶς ὁ ἀγὼν ἔπρεπε νὰ στηριχθῇ ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῶν ἀναμενόμενων αὐτῶν στρατευ-

μάτων εἰς τὴν γραμμὴν τὸ συμφέρον τῆς Γερμανίας τῆς ἐπέβαλε λοιπὸν ἐπίθεσιν ὅσον τὸ δυνατόν ταχείαν. Ἀντιθέτως οἱ Σύμμαχοι εἶχον τὸ πλεονέκτημα ἐν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου. Ἡ ἀναμονὴ τοῦ πλήγματος ἦτο δι' αὐτοὺς μίᾳ ἀναμφισβήτητος ἀνάγκη, ἀλλ' ἡ ἀναμονὴ αὕτη δὲν συνεπήγετο καὶ πένθιμον ἀκίνησιν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ μίαν δικαιολογημένην ἀμυναν, ὅπως διὰ κάθε πράγμα, ὑπάρχει ὁ τρόπος. Ἀλλ' ἐπιτιθέμενοι καὶ ἀμυνόμενοι σταθμίσαντες τὴν στάσιν τῶν ἐπὶ τῶν γεγονότων τοῦ παρελθόντος ἐπεδείκνυσαν δι' ἀμοιβαίων σοβαρῶν σφαλμάτων τὰ μέλλοντα ἀποτελέσματα τοῦ ἀναποφεύκτου ἀγῶνος.

Ὁ Λούτεντορφ ὅστις ἀπὸ τῆς σοβιετικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ Νοεμβρίου ἠδύνατο, χάρις εἰς τοὺς Ρώσους συνενόχους τῆς Γερμανίας νὰ διαθέσῃ σχεδὸν ὅλας τὰς μαχίμους δυνάμεις του, προητοίμασε τὴν ἐν τῇ Δύσει μάχην μὲ μοναδικὴν βραδύτητα. Ἐπὶ ἐβδόμαδας πολυτίμους δὲν ἐπετέθη εἰμὴ τὴν 21 Μαρτίου, ἐν ᾧ ἐκάστη παρεχόμενη ἡμέρα προσήγγιζε τὴν ὥραν τῆς ἀφίξεως τῶν Ἀμερικανικῶν στρατευμάτων, νέων, φρέσκων καὶ γεμάτων θερμῆς. Ματαίως ὁ Γερμανὸς ἀριστρατῆγος ἐπεκατέστη εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του δικαιολογίας διὰ τὴν βραδύτητα ταύτην. Οἱ αἰτίαι καὶ ἂν εἶνε αὐταὶ ὀλίγην ἀξίαν ἔχουν πρὸς τῆς ἐπιβεβλημένης ἀνάγκης ἐκ τῆς ὁποίας ἐξητάτο ἡ τύχη τῆς χώρας του.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς Σύμμαχους ἂν παρέμενον ἐν ἀναμονῇ τοῦ γιγαντιαίου πλήγματος, δὲν ὀφείλοντο λυσιμύκτην νὰ λαμβάνουν προφυλάξεις διὰ νὰ ἀντιληφθῶν εἰς ποῖον σημείον θὰ τοῖς κατεφέρετο τὸ πλήγμα καὶ νὰ περιορίσουν τὰ ἀποτελέσματά του δηλαδή νὰ τοῦ προβάλλουν μίαν ἀκλόνητον ἀντίστασιν; Πῶς νὰ φαντασθῇ τις ὅτι δὲν ἐγένετο οὕτω; Καὶ ὅμως αὕτη εἶνε ἡ πραγματικὴ καὶ θλιβερά ἀλήθεια.

Κατὰ τὸ 1917 οἱ Ἀγγλοὶ ὑπέστησαν σημαντικὰς ἀπολείας εἰς τὰ πεδία τῆς ἀσκέτου μάχης τῆς Φλάνδρας, ὑπερτερούσα εἰς ταῦτα τὴν πολυδάπανον μάχην τοῦ Ἀρτουά. Διὰ νὰ καταλάβουν τοποθεσίας τινὰς εἰς ἀνταμοιβὴν ἀπειρώς παρατεταμένων προσπαθειῶν ἐκάλυψαν μὲ σωροὺς πτωμάτων τὰ διεκδικούμενα ἐδάφη. Οὐδὲν σοβαρὸν ἀποτέλεσμα ἐπετεύχθη ἀπέναντι τῶν δυσαναλόγων θυσιῶν. Ἀλλὰ κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς ἀποφασιστικῆς μάχης καὶ κατό-

πιν τοῦ σκληροῦ μαθήματος ἡ Κυβέρνησις τοῦ Λονδίνου δὲν ἔπρεπε νὰ συγκεντρώσῃ τὸ σύνολον τῶν ἐν Εὐρώπῃ δυνάμεων τῆς κατὰ μήκος τοῦ τομέως τοῦ ὁποίου εἶχε ἀναλάβει τὴν φρουρῶσιν.

Τίποτε τοιοῦτον δὲν συνέβη. Τοῦναντίον τὴν στιγμὴν καθ' ἣν αἱ Γερμανικαὶ μεραρχίαι αἱ μεταφερόμενοι ἐκ Ρωσσίας, διέσχισαν τὴν Γερμανίαν, τὰ ἐν Γαλλίᾳ Ἀγγλικά στρατεύματα ἠλαττώθησαν κατὰ 200,000 ἄνδρας μεταφερθεῖσας εἰς Παλαιστίνην καὶ Μεσοποταμίαν μὲ καθαρώς κατακτητικούς σκοποὺς. Διὰ τὴν τοιαύτην παραφροσύνην ἡ ὁποία παρ' ὀλίγον ν' ἀνοίξῃ τὴν ὁδὸν εἰς τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Μάγχης; Τί ἠδύνατο λοιπὸν νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὸ γεγονός ὅτι θὰ ἐνέπηγε τὴν σημαίαν τῆς εἰς τὴν Βαγδάτην καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ ἂν ἀπὸ τὸ Καίρι καὶ τὴν Βουλώνην ὁ Δούγκλας Χαίγκ ἐρρίπτετο εἰς τὴν θάλασσαν τὰ δὲ γερμανικὰ πυροβόλα καὶ ὑποβρύχια θὰ ἐδέσποζον τῆς Μάγχης καὶ τῶν Βρετανικῶν ἀκτῶν.

Μὲ τὴν ἐξαδυνάτισιν αὐτὴν τοῦ μετώπου τῆς μεγάλης μάχης ποῖα κατάλληλα μέτρα ὄφειλον νὰ λάβουν τὸν τὸ Γαλλικὸν ἀρχηγεῖον ὅσον καὶ τὸ Ἀγγλικὸν ἐπὶ τῇ προβλέψει τῆς Γερμανικῆς ἐπιθέσεως; Πρὸ παντὸς μετὰ τὴν τελείαν ὀργάνωσιν τῆς προσέψεως εἰς ποῖους τομεῖς θὰ ἦσαν συγκεντρωμένοι αἱ στρατηγικαὶ ἐφεδρεῖαι, αἱ ἀναγκαῖαι αὗται βοηθίαι; Διὰ νὰ ἀπαντήσῃ τις εἰς τὰ στοιχειώδη αὐτὰ ἐρωτήματα ἔρκει ν' ἀποκαλύψῃ τὴν πιθανότητα τοῦ ἐπιθετικοῦ σχεδίου τῶν Γερμανῶν. Ἀλλ' ἡ πιθανότης αὕτη σγχιωνύεται εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀρχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἐν μιᾷ γενικῇ ἀμύνῃ αἱ ἐφεδρεῖαι εὐρισκόμεναι εἰς τὸ Κίεβον εἶνε εἰς θέσιν νὰ μεταφερθῶν διὰ τῆς βραχυτέρας ὁδοῦ καὶ ὑπὸ οἰαδήποτε περιστάσεως πρὸς τὰς ὑποτιθεμένας διαστάσεις.

Ἡ Γερμανικὴ ἐπίθεσις ἀνηγγέλλετο ὡς ὀλίγον πιθανὴ εἰς τὴν Ἀλσατίαν καὶ Λωρραίνην καὶ ἐντελὸς ἐπιδύνατο εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Φλάνδρας ὡς ἀκαταλλήλους πρὸς τὸν θεόν. Τὸ μέτωπον εἰς τὸ ὁποῖον ἠδύνατο νὰ ἀναμένεται περιοριζέτο οὕτως ὥστε ἐνὸς ὁπλοῦ τοῦ Σκράπ καὶ ἀπ' ἐτέρου ὑπὸ τοῦ Μόζα, τοῦ τοῖτου τοῦ μετώπου αὐτῶν κατελείμενον ὑπὸ τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων καὶ τοῦ περισσώτερου κρατουμένου ὑπὸ τῶν Γαλλικῶν. Ὁ ὅλας ἀπετέλει τὸ ἐπικίνδυνον σημεῖον μεταξὺ τῶν δύο συμμαχικῶν δυνά-

δων. Ἐκ τοῦ μέρους τούτου διήρχετο ἡ ὁδὸς ἡ ὁποία ἠδύνατο νὰ φέρῃ ἀπ' εὐθείας τὸν ἐχθρὸν πρὸ τῶν Παρισίων.

Προεβλέπετο λοιπὸν ὅτι ἡ Γερμανικὴ πρσπάθεια θὰ ἐξεδηλοῦτο εἰς τὸ μέρος τοῦτο. Ἡ διάσπασις τοῦ μετώπου τούτου θὰ συνεπήγετο μετὰ τὴν ὑποχώρησιν τῶν Συμμάχων καὶ τὸν χωρισμὸν τῶν δύο στρατῶν. Ταῦτοχρόνως ἡ ἄμεσος ἀπειλὴ κατὰ τῶν Παρισίων, οἱ ὁποῖαι ἀπὸ τῆς μάχης τοῦ Μάρνη εἶχον ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ ἀπαραισίων των, θὰ προεκάλεε πανικὸν καθ' ὅλην τὴν Γαλίαν. Ἐπειδὴ ἐξ ἄλλου μία ἦτα τῆς δεξιᾶς Ἀγγλικῆς πτέρυγος θὰ ἐπέφερε τὴν ὑποχώρησιν πρὸς τὴν θάλασσαν ὅλων τῶν δυνάμεων αἱ ὁποῖαι εὐρίσκοντο ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ Ντούγκλας Χαίγκ πολλὰ ἀποτελέσματα διέβλεπε νὰ Γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον ἀπὸ μίαν μεγάλην ἐπίθεσιν δυτικῶς τοῦ Οὐνάξ. Τέλος τὰ ἀκάλυπτα προπέδια τοῦ Καμπρεὶ καὶ τοῦ Βερμαντουά, προσεκτικῶς καθαρισθέντα ἀπὸ πᾶν ἐμπόδιον κατὰ νὴν ὑποχώρησιν τοῦ 1917 παρείχον ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην περιοχὴν πλεονεκτήματα εἰς ταχείας προελάσεις διαδεχομένης μίαν κεραινοβόλον ἔφοδον.

Ἄλλωστε καὶ ἀπὸ τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ πολέμου ἡ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀνοιχτὴ γωνία τὴν ὁποίαν ἀποτελεῖ τὸ Γαλλοαγγλικὸν μέτωπον εἰς τὸ Οὐνάξ παρουσίαι τὸ λεπτότερον σημεῖον τοῦ μετώπου τούτου. Πάντοτε παρέσχεεν εἰς τοὺς Γερμανοὺς τὴν εὐκαιρίαν τῶν μεγαλειτέρων ἐπιτυχιῶν μετὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἀπομότωσιν τῶν Ἀγγλικῶν στρατευμάτων. Ἄλλ' ἀφοῦ παρήλθον πλέον ἢ τρεῖς ἔτη χωρὶς τὸ Γερμανικὸν Ἐπιτελεῖον νὰ σχηματίσῃ ἐνδεχομένης ἐλπίδας καὶ κυρίως δὲ μετὰ τὴν πλάνην τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ Χίνδεμβουργ οἱ Γερμανοὶ ἐνόμιζαν ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ παραβιάσουν ἀτιμωρητὶ μὲν πάλιν ἄλλας μίαν παλαιὰν στρατιωτικὴν ἀρχὴν, ὑπολογίζαντες τὸν σύνδεσμον τῶν σιμμηλικῶν στρατευμάτων παρὰ ποταμὸν δυνάμενον νὰ καταστή ἀδιάβατος διὰ τεχνικῆς πλημμύρας.

Συνεπεία τῶν διαφορῶν αὐτῶν παρατηρήσεων αἱ Ἀγγλικαὶ στρατηγικαὶ ἐφεδρεῖαι ἔπρεπε νὰ τοποθετηθοῦν μεταξὺ τοῦ Σκάρπ καὶ τοῦ Οὐνάξ μετὰ τὸ κέντρον των πρὸς τὸ Περὸν εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύνανται νὰ μεταφερθοῦν ἐν περιπτώσει ἀνάγκης, εἴτε πρὸς τὸ Καμπραὶ εἴτε πρὸς τὸ Σάν Καντὲν. Ἐπίσης αἱ Γαλλικαὶ ἐφεδρεῖαι ὤφειλαν νὰ συγκεντρωθοῦν ἐπὶ τοῦ ὁροπέδιου τοῦ Ταρντενουά, ὁποῦθεν θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιηθοῦν ταχέως εἴτε εἰς τὸν Οὐνάξ εἴτε εἰς τὴν Καμπανίαν. Ἦτο προφανὲς ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Γερμανικὴ ἐπίθεσις ἀπέχετο ἀπὸ τὰς ἀμέσους ὁδοὺς τῶν Παρισίων ἐπιβάλετο ὀλιγώτερον ἢ ἄμεσος ἀφίξις τῶν ἐφεδρεῶν. Μία Γερμανικὴ ἐπιτυχία εἰς τὸν Μόζαν εἰς τὴν Ἀργκὸν καὶ μάλιστα πρὸ τῶν Ρέιμς δὲν θὰ συνεπήγετο παρομοίας συνεπείας πρὸς τὴν διάσπασιν τοῦ μετώπου εἰς ἓνα τομέα τοῦ Οὐνάξ. Καὶ ἐφ' ὅσον μία παθητικὴ ἄμυνα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εἶναι παντοῦ ἰσχυρὰ καὶ ἡ κυρία δύναμις τῆς ὤφειλε νὰ κατευθυνθῇ ἐκεῖ ὅπου ὑπῆρχον οἱ μεγαλύτεροι κίνδυνοι.

Ἀλλὰ δὲν συνέβει τοῦτο. Συνεπεία μεγάλων σφαλμάτων ἐπῆλθεν ἡ Ἀγγλικὴ ἦτα τῆς 21ης Μαρτίου. Ὅχι μόνον ὁ στρατηγὸς Γκόου, διοικητὴς τῆς 3ης στρατιάς μεταξὺ τοῦ Λαφέρ καὶ τοῦ Σαιν Κεντὲν, δὲν ἐπέφερε εἰμὴ ἀνεπαρκεῖς τελειοποιήσεις εἰς τὰς ὁχυρωμένας γραμμὰς εἰς τὰς ὁποίας τὰ στρατεύματά του διεδέχθησαν τὰ Γαλλικά. Ἀλλ' ἀκόμη καὶ ὁ στρατάρχης Χαίγκ, ὑπνωτισθεὶς ὥπως συνέβη εἰς πᾶσαν ἐποχὴν, ἀπὸ τὸν φανταστικὸν κίνδυνον τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος δὲν ἐδιπλασίασε μετὰ καμμίαν στρατηγικὴν ἐφεδρείαν τὸ μέτωπον τῶν στρατευμάτων του μεταξὺ τοῦ Σκάρπ καὶ τοῦ Οὐνάξ. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς Γαλλικὰς ἐφεδρεῖας εἶχον τοποθετηθῇ μακρὰν ἐν Ἀνατολῇ αἱ μὲν εἰς τὸ Φράνς-Κοντὲ ὑπὸ τὸ πρῶτον σημεῖον τῆς ἀπαύσεως καὶ τῶν ἀσφαλείων τῆς ζωῆς καὶ αἱ ἄλλαι περὶ τοῦ Τουλ καὶ αἱ πλησιέστεραι εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Μαυῦ.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΞΠΡΕΣ ΚΟΜΠΑΝΥ ΙΝΚ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΤΑΔΙΟΥ (Μέγαρον Καραπάνου).

ΥΠΟΚΑΤΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΟΔΟΣ ΦΙΛΩΝΟΣ 44.

10ς ΚΛΑΔΟΣ ΤΡΑΠΕΖΙΓΙΚΟΣ

Ἐκτελέσεις Τραπεζικῶν ἐργασιῶν πάσης φύσεως. Ἀνοίγμα πιστώσεων ἐναντι φορτωτικῶν ἐγγράφων. Λογαριασμοὶ καταθέσεων ἡψέως καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ εἰς δραχμὰς καὶ ξένα νομίσματα. Ἐκδόσεις πιστωτικῶν Ἐπιστολῶν, μεταβιβάσεις Ταχ. καὶ Τηλεγραφ. Ἐντολῶν Πληρωμῶν, ἔκδοσις ταξιδιωτικῶν Ἐπιταγῶν τῆς « Ἀμερικαν Ἐξπρές » (Traveler's cheques).

Ἰδιαιτέραι εὐκολαὶ παρέχονται προκειμένου περὶ ἔργων εἰς Δολλάρια καὶ ἀνοίγματος πιστώσεων ἐναντι φορτωτικῶν ἐγγράφων ἐν Ἀμερικῇ. Διαθέτουσα τέλειον δίκτυον Ὑποκαταστημάτων ἀπὸ ταχοῦ τοῦ κόσμου, ἐξασφαλίζει ταχεῖαν τὴν ἐκτέλεσιν πάσης φύσεως Τραπεζικῆς ἐργασίας.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Ἐν Εὐρώπῃ. Λονδίνον, Λίβερπουλ, Σαούθαμpton, Παρίσι, Χάβρη, Μασσαλία, Νίκαια, Ἰντεράκων, Λουκέρνη, Ζυρίχη, Ἀμβέρσα, Βρυξέλλαι, Ἱώμη, Νεάπολις, Γένοβα, Φλωρεντία, Βερολίνον, Ἀμβούργον, Βιέννη, Ἀμστερνταμ, Ρόττερταμ, Κοπεγχάγη, Κωνσταντινούπολις.
Ἐν Ἰνδοταῖς. Καλκούτα, Βομβάη.
Ἐν Κίνα. Χογκόγκ, Σαγκάη, Τιετσίν, Πεκίνον.
Ἐν Νοτίῳ Ἀμερικῇ. Βολταραϊζο, Μοντεβιδεο, Μπουένος Ἀϊρες.
Ἐν Ἰαπωνίᾳ. Γιοκοχάμα.
Ἐν Φιλιππίναις. Μανίλα.
Ἐν Αἰγύπτῳ. Κάιρον.
Ἐν Πασιφικῇ Ἰερουσαλήμ.
Ἐν Ἠνωμέναις Πολιτείαις 80 ὑποκαταστήματα.
Ἐν Καναδᾷ. Μοντρεάλ, Τορόντο, Γουινπεγκ.

2ον ΤΜΗΜΑ ΠΛΗΡΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΔΙΩΝ

Ἐξασφαλίζει πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τοὺς ταξιδευόντας.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗΝ

ΤΗΣ Α. Ε. Β. Ε.

Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & ΣΙΑ

3 - ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ - 3

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ

ὄρα τὰ εἶδη τοῦ χάρτου
εἰς ὅας τὰς διαστάσεις
εἰς ὅρα τὰ πάχη,
εἰς ὅρα τὰ χρώματα,
εἰς ὅας τὰς ποιότητες καὶ
εἰς τὰς καλλιτέρας τιμὰς.

ΧΑΡΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΣ, ΓΡΑΦΗΣ, ΠΑΡΣΕΜΙΝΕ
ΙΛΛΟΥΣΤΡΑΣΙΟΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ, ΕΞΟ-
ΦΥΛΛΩΝ, ΜΠΡΙΣΤΟΛ, ΒΕΛΟΥΤΕ, ΠΕΡΙΤΥΛΙΞΕΩΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΑΜΕΤΟΣ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ